

POWIAT PŁOCKI

BIULETYN SAMORZĄDOWY

09-400 Płock, ul. Bielska 59, tel. 24 267-68-00, 24 267-67-07, fax. 24 267-68-48

<http://www.powiat-plock.pl>, e-mail: starostwo@powiat.plock.pl

Nr 50

Październik - Grudzień 2011 r.

ISSN 1507-6652

INWESTYCJE DROGOWE

Modernizacja drogi powiatowej nr 2924W Bulkowo-Góra na odcinku 4,8 km realizowana w ramach Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych 2008-2011 przy udziale finansowym gminy Bulkowo.

II etap remontu drogi powiatowej nr 5206W Płock - Dobrzyków na odcinku o długości 3161 m.

Remont drogi powiatowej nr 2979W Borki - Troszyn Polski na odcinku o długości 3893 m. W otwarciu uczestniczył Wicestarosta Jan Ciastek z radnymi powiatu Adamem Bartosiakiem – Wiceprzewodniczącym Rady i Henrykiem Kamińskim, kierownictwem Zarządu Dróg Powiatowych: Marcinem Błaszczkiem i Piotrem Małeckim oraz Wykonawcami, Firmą REN TRANS Renatą i Januszem Zych.

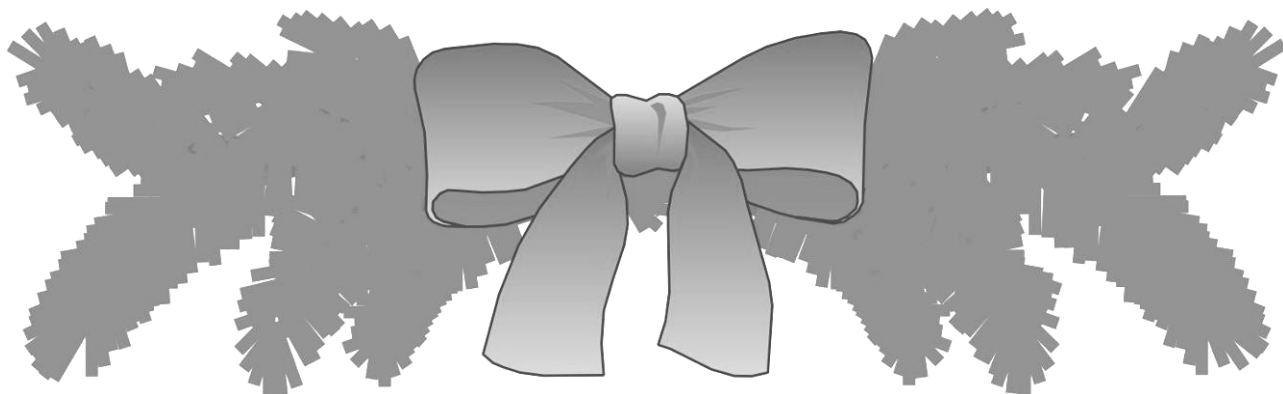
Remont drogi powiatowej nr 2981W Nowosiadło - Wiączemin Polski na odcinku o długości 1111 m.

Remont mostu w Troszynie Polskiej w ciągu drogi powiatowej nr 2979W Borki – Troszyn Polski.

Zmodernizowana droga powiatowa nr 6915W Wymysle Polskie-Nowosiadło-Piotrkówek-Ilów na odcinku długości 1,960 km.

Drodzy Czytelnicy, Mieszkańcy Ziemi Płockiej,

Z okazji nadchodzących świąt Bożego Narodzenia, ze szczerego serca życzymy zdrowia, szczęścia i miłości w gronie rodziny i przyjaciół.

Niechaj te świąteczne dni będą czasem radości i ciepła spędzonego pośród świerkowego igliwia i wesoło mrugających światełek.

Niech cłkliwa kółda roznieci w naszych sercach żar dobroci, przyjaźni i przebaczenia, aby spełniona Wigilijna Wieczera była kolejnym, miłym wspomnieniem wzbogacającym nasze życie.

A Betlejemską Gwiazdą, która wschodzi tuż po zmroku zwiastując Dobrą Nowinę umocni nadzieję oraz przyniesie moc szczęścia i pomyślności na Nowy 2012 Rok.

Z przyjaźnią i życzliwością

*Przewodniczący
Rady Powiatu
Adam Sierocki*

*Starosta Płocki
Michał Boszko*

Wydawca: Rada i Zarząd Powiatu w Płocku

Płock, ul. Bielska 59

tel. (0 24) 267-68-00, 267-67-07

fax. (0 24) 267-68-48

e-mail: starostwo@powiat.plock.pl

Koordinator Wydania

Jan Ciastek

Redakcja i skład komputerowy

Referat Promocji

© Zdjęcia – Agnieszka Brańka, Katarzyna Królikowska, Katarzyna Majchrowska, Jan Waćkowski, Zbigniew Waćkowski, archiwum Starostwa

Druk:

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „DRUKARNIA” Sp. z o.o.

ul. Piastowska 98

09-200 Sierpc

te. (024) 275-24-51

Adres redakcji: Starostwo Powiatowe w Płocku, 09-400 Płock, ul. Bielska 59

Redakcja nie zwraca przekazanych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich skracania i wyboru zdjęć. Nie ponosimy odpowiedzialności za treść reklam zamieszczonych na łamach Biuletynu.

Rada Programowa zaprasza do współpracy samorządy gminne oraz partnerów społecznych i gospodarczych. Dostarczenie tekstu zarówno zamówionego jak i napisanego z własnej inicjatywy autora jest jednoznaczne z udzieleniem bezwzględnej zgody na jego publikację w postaci drukowanej w niniejszym Biuletynie lub w sieci Internet oraz wykorzystanie go do celów promocyjnych.

SPIS TREŚCI

I. O POWIECIE

Z prac Rady – <i>Adam Sierocki</i>	4
Niektóre uchwały Rady Powiatu	6
Ocena naszych osiągnięć w latach 2006-2010– <i>Michał Boszko</i>	7
Człowiek – najlepsza inwestycja!– <i>Małgorzata Struzik</i>	10
O energii odnawialnej – <i>Maja Syska-Żelechowska</i>	11
XVI Płockie Targi Pracy – <i>Iwona Sierocka</i>	14
Integracja sensoryczna w Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Płocku – <i>Mariola Duda</i>	15
Powiat Płocki – Samorząd Równych Szans!– <i>Małgorzata Lewandowska</i>	16
Na drogach powiatu płockiego – <i>Marcin Błaszczak</i>	17

II. Z KART HISTORII I PROMOCJI ZIEMI PŁOCKIEJ

Światowy Tydzień Przedsiębiorczości w ZS im. Jana Pawła II w Starożrebach – <i>Danuta Żelechowska</i> ..	18
„Aktywni turyści niepełnosprawni z Zakrzewa”– <i>Iwona Paradowska-Olkowska</i>	19
Bezpieczna Przystań w Domu Pomocy Społecznej w Koszelewie – <i>Marek Pietrzak</i>	20

III. Z GMIN POWIATU PŁOCKIEGO

Gmina Bodzanów – <i>Grażyna Pietrzak</i>	22
Samorządowcy w Beskidzie Niskim – <i>Andrzej Kuliński</i>	23
Gmina Bulkowo – <i>Gabriel Graczyk</i>	24
Miasto i Gmina Drobin – <i>Sławomir Wiśniewski</i>	29
Gmina Mała Wieś – <i>Andrzej Barciński</i>	31
Gmina Nowy Duninów – <i>Mirosław Krysiak</i>	38
Gmina Radzanowo – <i>Tadeusz Pokorski</i>	39
Gmina Słubice– <i>Józef Walewski</i>	40
Gmina Starożreby – <i>Józef Stradomski</i>	42
Gmina Wyszogród – <i>Mariusz Bieniek</i>	45

IV. KOMUNIKATY

Wykup terenów popowodziowych – <i>Leszek Majewski</i>	47
---	----

I. O POWIECIE

Z PRAC RADY

Adam Sierocki
Przewodniczący Rady
Powiatu w Płocku

Wrześniową sesję Rady Powiatu zdominowała problematyka dotycząca sytuacji wsi i rolnictwa w powiecie płockim, która, jak co roku zgromadziła liczne grono przedstawicieli instytucji działających na rzecz rolnictwa.

W dyskusji zwrócono szczególną uwagę na kwestie dotyczące realizacji zadań przez poszczególne instytucje wspierające sektor rolny, a w szczególności:

- ✓ realizację zadań przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zakresie wdrażania programów i realizacji płatności ze środków pomocowych przewidzianych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013;
- ✓ działalność doradczą i szkoleniową świadczoną przez Mazowiecki Ośrodek Doradztwa Rolniczego w zakresie: przygotowywania dokumentów wymaganych przy występowaniu o środki UE, aktywizacji społeczności lokalnej i przedsiębiorczości na obszarach wiejskich, propagowania standardów bezpieczeństwa żywności, upowszechniania nowych technologii produkcji rolniczej, kształcenia i doskonalenia producentów rolnych;
- ✓ udział Mazowieckiej Izby Rolnej w rozwiązywaniu problemów rolnictwa i reprezentowaniu interesów zrzeszonych podmiotów;
- ✓ realizację zadań przez Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa związanych z nadzorem nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin, nadzorem nad wytwarzaniem i obrotem materiałem siewnym;
- ✓ działania Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie profilaktyki i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt hodowlanych i wolno żyjących oraz nadzoru nad bezpieczeństwem produkcji żywności i obrotu zwierzętami;
- ✓ realizację zadań KRUS w zakresie obsługi ubezpieczenia społecznego rolników i działań prewencyjnych.

Tematykę sesji wydatnie wzbogaciła wypowiedź dr Ludmiły Będzikowskiej, która w formie referatu przedstawiła sytuację rolnictwa powiatu płockiego w aspekcie rozwoju obszarów wiejskich. Z wypowiedzi tej wyłonił się obraz powiatu typowo rolniczego nie tylko, jeśli chodzi o powierzchnię upraw, hodowlę zwie-

rząt, ale także ilość ludności zawodowo zaangażowanej w rolnictwie. Sytuacja ta niesie za sobą określone konsekwencje dla poziomu rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich. Jeżeli chodzi o rolnictwo, jego modernizację, obszarowość gospodarstw to według podanych wskaźników **w powiecie płockim mamy ok. 64% gospodarstw 11 hektarowych, 32% gospodarstw 1-5 ha, a tylko 4% gospodarstw powyżej 35 ha.** Mała powierzchnia obszarowa gospodarstw niesie za sobą konsekwencje niskiej dochodowości, a tym czasem parytetowa opłata pracy, czyli porównywalna dochodowość z innymi działami gospodarki, jest taka, że tylko gospodarstwa powyżej 35 ha zapewniają godziwy dochód i pozwalają na inwestowanie. **W powiecie płockim na rynek produkuje ok. 59% gospodarstw, 1/4 wytwarza głównie na potrzeby własne i sprzedaje tylko nadwyżkę produktów, pozostali produkują wyłącznie na samozaopatrzenie.** Konsekwencją istniejącej struktury obszarowej jest poszukiwanie przez prowadzących małe gospodarstwa rolne jeszcze innych źródeł dochodu m.in. w działalności pozarolniczej lub pracy najemnej. **Wysoki stan zatrudnienia w rolnictwie oraz stosunkowo niski poziom wykształcenia przeważającej części społeczności wiejskiej skutkuje występowaniem bezrobocia, migracją ludności, obniżeniem aktywności w zakresie rozwoju małej przedsiębiorczości.** Czynniki te są bardzo istotne dla rozwoju obszarów wiejskich, które w coraz większym stopniu będzie zamieszkiwała ludność niemająca żadnych związków z produkcją rolną. Poza tzw. kapitałem ludzkim barierą w rozwoju powiatu jest rozproszony system zabudowy siedliskowej, który obecnie utrudnia prowadzenie inwestycji infrastrukturalnych oraz niekorzystnie wpływa na kształtowanie się kontaktów międzyludzkich poprzez ich rozluźnienie, a te konieczne są przy zakładaniu stowarzyszeń i integrowaniu się lokalnych wspólnot. Ważna jest też zmiana podejścia młodzieży do kształtowania własnej drogi życiowej poprzez rozbudzenie poczucia własnej wartości oraz aspiracji zdobywania wiedzy i umiejętności zawodowych.

O sprawach rolniczych rozmawiają dr Ludmiła Będzikowska, radny powiatu Tomasz Skorupski, kierownik oddz. MODR Wojciech Banaszczak i kierownik placówki terenowej KRUS Jarosław Mioduski.

Sesja rolna była również okazją do przekazania okolicznościowych adresów od Rady i Zarządu Powiatu dla władz samorządowych i całej społeczności Gminy Bielsk za aktywne włączenie się w przygotowanie delegacji dożynkowej reprezentującej Powiat Płocki w uroczystościach dożynkowych woj. mazowieckiego i diecezji łomżyńskiej w Wyszkowie.

Starosta płocki Piotr Zgorzelski i przewodniczący rady Adam Sierocki wręczają wójtowi gminy Bielsk Józefowi Rozkoszowi i przewodniczącemu rady Wiesławowi Linowskiemu listy gratulacyjne.

Poza tą tematyką Rada Powiatu zapoznała się również z informacją o przebiegu wykonania budżetu powiatu płockiego za I półrocze 2011r. Wystawiona ocena była zbieżna z pozytywną opinią składu orzekającego RIO w Warszawie. **Z analizy sprawozdań wynika, że budżet powiatu zrealizowany został po stronie dochodów w kwocie 41.739.700,62 zł, co stanowi 46,63% planu dochodów, natomiast wydatki zrealizowano w kwocie 37.186.670,37 zł, co stanowi 42,39% tego planu.**

W programie sesji październikowej dominowała tematyka oświatowa. Rada Powiatu zatwierdziła sprawozdanie Zarządu Powiatu z realizacją zadań oświatowych za rok szkolny 2010/2011. Przedstawiony w sprawozdaniu bieżący stan realizacji zadań edukacyjnych wskazuje na wyraźną poprawę jakości kształcenia w szkołach prowadzonych przez powiat płocki. Potwierdza trafność naszych dotychczasowych decyzji w odniesieniu do: modernizacji bazy lokalowej, wyposażania szkół w odpowiedni sprzęt dydaktyczny, dostosowywania kierunków kształcenia do potrzeb rynku pracy, wspierania pod względem metodycznym i merytorycznym kadry nauczycielskiej i zarządzającej szkołami.

Dyrektor Wydz. Edukacji, Kultury i Spraw Społecznych Małgorzata Struzik podczas prezentacji materiału zdjęciowego dot. realizacji zadań oświatowych.

Podczas tej sesji Rada Powiatu pozytywnie oceniła II etap realizacji zadań priorytetowych zawartych w „Strategii Rozwoju Powiatu Płockiego do roku 2015”, jeśli chodzi o:

- ✓ wielofunkcyjny rozwój terenów wiejskich,
- ✓ podniesienie jakości świadczonych usług publicznych,
- ✓ poprawę stanu środowiska przyrodniczego i ochronę jego zasobów zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju,
- ✓ integrację społeczeństwa.

W ocenie Rady Powiatu okres 2006-2010 potwierdził skuteczność działań Zarządu Powiatu w zakresie poprawy jakości dróg, funkcjonowania szkół powiatowych oraz domów pomocy społecznej, realizacji programów dotyczących łagodzenia skutków bezrobocia, a także aktywności w pozyskiwaniu unijnych środków finansowych na realizację zapisanych w „Strategii” zadań. Uzyskane efekty, a przede wszystkim upływający czas wskazują na konieczność rozpoczęcia prac diagnozujących potrzeby rozwojowe powiatu płockiego w celu opracowania kolejnej strategii rozwoju powiatu, tym razem do roku 2030.

Zasadniczym tematem sesji listopadowej było przyjęcie informacji o realizacji w 2010r. zadań wynikających z **Powiatowego programu działania na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie rehabilitacji społecznej i przestrzegania praw osób niepełnosprawnych w powiecie płockim na lata 2008-2013.**

Zastępca Dyrektora PCPR Stanisław Wojtiuk informuje o działaniach pomocowych wspierających osoby niepełnosprawne.

Podejmowane w ramach tego programu działania mają na celu wyrównywanie szans osób niepełnosprawnych oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu tych osób. Dotychczasowa realizacja zadań wskazuje na poprawę sytuacji, jeśli chodzi o:

- ✓ usprawnienie systemu informacyjnego nt. możliwości i form udzielanej pomocy,
- ✓ podnoszenie poziomu wiedzy w społeczeństwie o prawach i przywilejach osób niepełnosprawnych,
- ✓ zwiększanie dostępności do kształcenia, uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, turystycznym, itp.,

- ✓ likwidację barier komunikacyjnych, architektonicznych,
- ✓ dostępność profilaktyki leczenia i rehabilitacji medycznej a także popularyzowanie zdrowego stylu życia,
- ✓ rozszerzanie form integracji osób i podmiotów działających w sferze niepełnosprawności,
- ✓ wspomaganie procesu rehabilitacji zawodowej i społecznej.

Minione miesiące to także czas kampanii wyborczej zakończonej 9 października wyborem nowych parlamentarzystów, a w samorządzie powiatowym wyborem nowego Zarządu Powiatu. Sukces wyborczy starosty Piotra Zgorzelskiego skutkujący objęciem mandatu posła spowodował wygaszenie mandatu radnego oraz złożenie rezygnacji przez cały Zarząd Powiatu. **W tej sytuacji Rada Powiatu na sesji październikowej w głosowaniu tajnym wybrała na starostę płockiego Michała Boszko, a na jego wniosek pozostałych członków Zarządu Powiatu w składzie: Jan Ciastek - wicestarosta, Lech Dąbrowski, Tomasz Duda, Apolinary Gruszczyński- członkowie.**

Natomiast zgodnie ze wskazaniem Komisarza Wyborczego w Płocku mandat radnego powiatu w okręgu nr 2 z listy nr 2 KW Polskie Stronnictwo Ludowe objął **Bogusław Jankowski z gm. Bielsk.**

Korzystając z okazji, raz jeszcze pozwolę sobie na łamach Biuletynu podziękować za współpracę z Samorządem powiatu płockiego wszystkim posłom i senatorom Ziemi Płockiej, którzy zakończyli swoją dotychczasową działalność parlamentarną, jak: senator Eryk Smulewicz, poseł Zbigniew Kruszewski, poseł Aleksander Sopliński, senator Michał Boszko, obecny starosta płocki. Wzorem minionych lat samorząd powiatowy bardzo liczy na dobrą współpracę z tymi Parlamentarzystami, którzy po raz kolejny będą wypełniali swoje mandaty poselskie, jak: wicepremier Waldemar Pawlak, posłowie Wojciech Jasiński, Marek Opiola, Julia Pitera, Mirosław Koźlakiewicz, Robert Kołakowski, bądź po raz pierwszy obdarzeni zostali tak dużym zaufaniem społecznym, jak: senator Marek Martynowski, posłowie Maciej Małecki i Paweł Sajak. Szczególnego wsparcia oczekujemy ze strony parlamentarzystów wywodzących się ze środowiska samorządowego – posła Piotra Zgorzelskiego, przewodniczącego sejmowej komisji samorządu terytorialnego i polityki regionalnej oraz posłanki Elżbiety Gapińskiej, do niedawna przewodniczącej rady miasta Płocka. Pozostaję w przekonaniu, że w działaniach naszych parlamentarzystów nie zabraknie miejsca dla spraw bliskich samorządowi powiatowemu i samorządom gminnym, a złożone problemy społeczne i gospodarcze kraju będą sukcesywnie rozwiązywane zgodnie z oczekiwaniami i aspiracjami społeczeństwa.

Goście sesji listopadowej. Od lewej: parlamentarzyści Elżbieta Gapińska, Wojciech Jasiński, Marek Opiola oraz komendant miejski PSP Krzysztof Frączkowski, dyrektor „Sanepidu” Romuald Ostrowski, naczelnik sztabu KM Policji Bogdan Rybarczyk.

Jeśli chodzi o pozostałe zagadnienia rozpatrywane przez Radę Powiatu w większości znajdują swoje odzwierciedlenie w treści podjętych uchwał, o których mowa w poniższym wykazie.

NIKTÓRE UCHWAŁY RADY POWIATU

Podjęte w dniu 27 września 2011 r.

- uchwała nr 73/VII/2011 w sprawie zmian budżetu powiatu płockiego na rok 2011 uchwalonego uchwałą nr 26/III/2011 z dnia 28 stycznia 2011 roku,
- uchwała nr 74/VII/2011 w sprawie zmian Wieloletniej Prognozy Finansowej Powiatu Płockiego na lata 2011-2020 uchwalonej uchwałą nr 25/III/2011 z dnia 28 stycznia 2011 roku,
- uchwała nr 76/VII/2011 zmieniająca uchwałę nr 47/V/2011 z dnia 30 marca 2011r. i uchwałę nr 62/VI/2011 z dnia 29 czerwca 2011r. Rady Powiatu w Płocku w sprawie określenia zadań i wysokości środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w roku 2011 na rehabilitację zawodową i społeczną osób niepełnosprawnych w powiecie płockim,
- uchwała nr 77/VII/2011 w sprawie wyrażenia zgody na realizację inwestycji pod nazwą: „Przebudowa drogi powiatowej nr 2903W Brudzeń Duży - Karwosieki - Proboszczewice Nowe na odcinku od km 6+011,00 do km 8+747,42”, w ramach Programu Wieloletniego pod nazwą "Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych - Etap II Bezpieczeństwo - Dostępność - Rozwój" w partnerstwie z Gminą Brudzeń Duży,
- uchwała nr 78/VII/2011 w sprawie zmiany statutu Zarządu Dróg Powiatowych w Płocku,
- uchwała nr 79/VII/2011 w sprawie pozbawienia kategorii powiatowej drogi nr 2950W Dzierżanowo-Słomin,
- uchwała nr 80/VII/2011 w sprawie pozbawienia kategorii powiatowej drogi nr 2969W Gródkowo-Bolino,
- uchwała nr 81/VII/2011 w sprawie pozbawienia kategorii powiatowej drogi nr 2964W Wilczkowo-Marcjanka,
- uchwała nr 82/VII/2011 w sprawie stanowiska Rady Powiatu w Płocku dotyczącego zmiany rejonizacji w zakresie świadczonych usług przez karetki pogotowia ratunkowego dla terenu gminy Słubice.

Podjęte w dniu 26 października 2011 r.

- uchwała nr 83/VIII/2011 w sprawie realizacji „Strategii Rozwoju Powiatu Płockiego do roku 2015” za okres 2006-2010,
- uchwała nr 84/VIII/2011 w sprawie informacji o stanie realizacji zadań oświatowych w powiecie płockim za rok szkolny 2010/2011,
- uchwała nr 85/VIII/2011 w sprawie zmian Wieloletniej Prognozy Finansowej Powiatu Płockiego na lata 2011-2020 uchwalonej uchwałą nr 25/III/2011 z dnia 28 stycznia 2011 roku,
- uchwała nr 86/VIII/2011 w sprawie zmian budżetu powiatu płockiego na rok 2011 uchwalonego uchwałą nr 26/III/2011 z dnia 28 stycznia 2011 roku,
- uchwała nr 88/VIII/2011 w sprawie zmiany uchwały nr 57/VIII/2007 Rady Powiatu w Płocku z dnia 30 maja 2007 roku w sprawie zaciągnięcia w 2007 roku kredytu długoterminowego na sfinansowanie planowanego deficytu i spłatę wcześniej zaciągniętych zobowiązań z tytułu emisji obligacji oraz zaciągniętych pożyczek i kredytów,
- uchwała nr 89/VIII/2011 w sprawie zmiany uchwały nr 137/XVII/2008 Rady Powiatu w Płocku z dnia 25 czerwca 2008 roku w sprawie zaciągnięcia w 2008 roku kredytu długoterminowego na spłatę wcześniej zaciągniętych zobowiązań z tytułu emisji obligacji oraz zaciągniętych pożyczek i kredytów,
- uchwała nr 90/VIII/2011 w sprawie przyjęcia rezygnacji z pełnienia funkcji Starosty Płockiego - Przewodniczącego Zarządu Powiatu,
- uchwała nr 91/VIII/2011 w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego powiatu płockiego,
- uchwała nr 92/VIII/2011 w sprawie przyjęcia rezygnacji Zarządu Powiatu w Płocku,
- uchwała nr 93/VIII/2011 w sprawie ustalenia regulaminu wyboru Starosty Płockiego,
- uchwała nr 94/VIII/2011 w sprawie stwierdzenia wyboru Starosty Płockiego,
- uchwała nr 95/VIII/2011 w sprawie ustalenia regulaminu wyboru Wicestarosty oraz pozostałych Członków Zarządu Powiatu w Płocku,
- uchwała nr 96/VIII/2011 w sprawie stwierdzenia wyboru Wicestarosty oraz pozostałych Członków Zarządu Powiatu w Płocku,
- uchwała nr 97/VIII/2011 w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Starosty Płockiego.

Podjęte w dniu 23 listopada 2011 r.

- uchwała nr 98/IX/2011 w sprawie obsadzenia mandatu radnego powiatu płockiego,
- uchwała nr 99/IX/2011 w sprawie zmian Wieloletniej Prognozy Finansowej Powiatu Płockiego na lata 2011-2020 uchwalonej uchwałą nr 25/III/2011 z dnia 28 stycznia 2011 roku,
- uchwała nr 100/IX/2011 w sprawie zmian budżetu powiatu płockiego na rok 2011 uchwalonego uchwałą nr 26/III/2011 z dnia 28 stycznia 2011 roku,
- uchwała nr 101/IX/2011 w sprawie zmiany w składzie osobowym Komisji Statutowej Rady Powiatu w Płocku.

OCENA NASZYCH OSIĄGNIĘĆ W LATACH 2006-2010

Michał Boszko

Starosta Płocki

Ocena stopnia realizacji Strategii Powiatu Płockiego za lata 2006 – 2010 jest drugim dokumentem, w dziesięcioletnim okresie jej realizacji. Pierwsza całościowa ocena realizacji założeń strategicznych przeprowadzona została w roku 2006 i obejmowała pierwsze pięć lat wdrażania. Zasadnicza część zadań, do realizacji których zobowiązany jest Zarząd Powiatu uszczegółowiona została w programach zadaniowych. **Efekty wdrażania Strategii to wartość wynikająca z łącznej realizacji poszczególnych programów, działań realizowanych przez jednostki organizacyjne powiatu, wydziały starostwa oraz instytucje działające w różnych obszarach życia gospodarczego naszego powiatu.**

Okres ostatnich 5 lat przyniósł wiele pozytywnych zmian, które prowadzą wprost do realizacji celów zapisanych w Strategii. Analizując osiągnięcia gospodarcze i rozwojowe powiatu wyraźnie rysuje się powiązanie wpływu unijnych środków finansowych z dynamiką rozwoju poszczególnych gmin. **W latach 2006 – 2010 do budżetu powiatu wpłynęło 125,7 mln zł. Połowa tych środków stanowi Fundusz Pracy skierowany na aktywizację zawodową i walkę ze skutkami bezrobocia, 29,1 mln zł - to środki na modernizację dróg, 13,8 mln zł na pomoc społeczną, a 9,3 mln zł skierowano na oświatę.** W puli środków które zasiły budżet powiatu w ciągu tych 5 lat 13,1 mln to środki pomocowe Unii Europejskiej dzięki którym wybudowano zespół boisk sportowych przy Zespole Szkół im. St. Staszica w Gąbinie oraz zmodernizowano ponad 10 km dróg powiatowych. **Łączna wartość zakontraktowanych środków unijnych na realizację projektów inwestycyjnych i szkoleniowych w tym okresie to ponad 36 mln PLN.**

Nowoczesny kompleks sportowych boisk w Gąbinie szansą na rozwój utalentowanej młodzieży.

Środki unijne zdecydowanie zaktywizowały przedsięwzięcia z zakresu infrastruktury technicznej w gminach co wyraźnie widać w rosnącej rokrocznie liczbie wydanych przez pozwolenia na budowę: kanalizacji sanitarnej, sieci wodociągowych, sieci gazowych, dróg i chodników.

Najwięcej inwestycji we wszystkich kategoriach lokalizuje się w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Płocka na terenie gmin: Stara Biała, Słupno, Radzanowo i Łąck. Bardzo wyraźna jest także strefa zwiększonego ruchu budowlanego w mieście i gminie Gąbin.

Na koniec 2009 roku liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych na terenie powiatu płockiego wynosiła 5771, i w stosunku do roku 2005 była wyższa o 771. Ponad 95% podmiotów gospodarczych należy do sektora prywatnego.

Poziom wyposażenia w infrastrukturę techniczną obszarów wiejskich w powiecie płockim znajduje się na średnim poziomie, ale możliwość pozyskania unijnych środków finansowych z budżetu 2007 – 2013 sprzyja nadrobieniu braków inwestycyjnych. W marcu 2009 roku do PROW działanie „Odnowa i rozwój wsi” z gmin powiatu płockiego 13 projektów o łącznej wartości 9,4 mln zł zakwalifikowanych zostało do realizacji. Pieniądze te pozwolą na modernizację świetlic wiejskich, parków, odnowę zabudowy rynków itp. Wszystkie te inwestycje znacząco podnoszą atrakcyjność obszarów wiejskich.

Poziom zwodociągowania gmin powiatu płockiego można uznać za zadowalający. W ostatnich 5 latach odnotowano wzrost liczby wodociągów we wszystkich gminach naszego powiatu. **Stopień zwodociągowania gmin w 2009 roku wynosił 96,3% i był o 1,59% wyższy w stosunku do roku 2006.** Wybudowano również 8 studni awaryjnych.

Problemem pozostają w dalszym ciągu zapóźnienia kanalizacyjne. Długość sieci kanalizacyjnej (258,35 km) stanowi zaledwie 1/10 długości sieci wodociągowej. Poziom skanalizowania na koniec 2009 roku wynosił 26,7%.

Budowa sieci kanalizacyjnej to największe zadania inwestycyjne realizowane obecnie przez gminy naszego powiatu. Wartość realizowanych zadań kanalizacyjnych stanowi 67,9 mln zł, w tym gminy: Słupno – 24,6 mln zł, Brudzeń Duży 1,0 mln zł, Radzanowo 7,8mln zł, Gąbin 5,2 mln zł, Bodzanów 4,5mln zł, Wyszogród 2,16 mln zł. Zadania te realizowane są z udziałem środków unijnych w wysokości 36,8 mln zł.

Udział energii odnawialnej w ogólnej sprzedaży energii jest niestety znikomy i wynosi zaledwie 1,82%. Inwestycje w kotłownię na biomasę, kolektory słoneczne, elektrownie wiatrowe- to aktualnie główny kierunek inwestycji na terenie powiatu płockiego. Sprzyjają temu możliwości pozyskania środków finansowych na te cele z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska – dla osób fizycznych i RPO WM dla firm

i obiektów użyteczności publicznej. **Korzystając z tych możliwości nasz samorząd zainstalował kolektory słoneczne z Zespole Szkół im. L. Bergerowej w Płocku, a w przyszłym roku kolektory słoneczne wspomogą zasilanie w energię DPS w Goślicach.**

Nowe rozwiązania technologiczne pozwolą na oszczędne gospodarowanie energią cieplną w Zespole Szkół im. L. Bergerowej.

Sieć telefoniczna na terenie powiatu płockiego przestała być problemem. Problemem na obszarach wiejskich pozostaje jednak dostęp do Internetu i telewizji kablowej, co w dużym stopniu obniża atrakcyjność tych terenów dla inwestorów i stanowi niedogodność, szczególnie dla młodego pokolenia mieszkańców. Budowa szerokopasmowego dostępu do Internetu to w dalszym ciągu wyzwanie dla samorządów gminnych.

W latach 2005-2010 dokonano znaczącego wkładu w poprawę infrastruktury drogowej. Łączna długość przebudowanych dróg powiatowych - 139 km, 7 przebudowanych obiektów inżynierskich oraz 15,5 km wybudowanych chodników.

Przebudowa przełomów ciężkich - drogi powiatowej nr 2901W Rogozino – Imielnica przed rozpoczęciem ...

... i po wykonaniu robót.

Istotnym elementem pracy Zarządu w minionym okresie były działania zmierzające do dostosowania systemu edukacji do wymogów sytuacji społeczno-gospodarczej i potrzeb rynku pracy. Prowadzono działania zmierzające do wyrównania szans w dostępie do edukacji dzieci i młodzieży z obszarów wiejskich. Wykonano wiele prac modernizacyjnych i dostosowawczych w obiektach szkolnych. **W ramach programu „Moje boisko – Orlik 2012” wybudowano kompleks boisk sportowych przy Zespole Szkół im Leokadii Bergerowej w Płocku.**

W Zespole Szkół w Gąbinie wybudowano kompleks boisk sportowych na poziomie europejskim. Zadanie to uzyskało 85% dofinansowania z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego.

W ramach dbałości o podnoszenie poziomu edukacji rozszerzona została oferta edukacyjna o typy szkół kończące się maturą oraz nowe zawody umożliwiające młodzieży kontynuację nauki na studiach wyższych lub podjęcie pracy.

Działania zmierzające do zwiększania procentowego wskaźnika młodzieży uzyskującej średnie i wyższe wykształcenie przyniosły oczekiwane efekty. Dane statystyczne potwierdzają, że zwiększył się procentowy wskaźnik osób z wyższym wykształceniem z 1,5 % do 3,26 % a średnim z 3,1 % do 15,2 %.

Celem wyrównywania szans młodzieży z terenów wiejskich w dostępie do edukacji wszystkie trzy Zespoły Szkół Zawodowych: w Gąbinie, Płocku Górach i Wyszogrodzie uzyskały wsparcie edukacyjne w ramach realizowanych tam programów unijnych. Łączna wartość dodatkowej oferty edukacyjnej w tych szkołach to prawie 5 mln zł. W ramach zajęć dodatkowych uczniowie mają możliwość uzupełniania wiedzy z matematyki, co jest szczególnie ważne w uwagi na egzamin maturalny. Prowadzone są kursy językowe, komputerowe oraz dostosowane do potrzeb i profilu szkół kursy zawodowe. Działania te mają zwiększyć szanse zatrudnienia młodzieży.

Powiat Płocki jako jeden z nielicznych za osiągnięcia w zakresie kreowania polityki oświatowej w roku 2007 uzyskał tytuł *Samorząd na „6”*.

Jednym z głównych działań na którym skupiała się uwaga Zarządu Powiatu w minionym okresie, była walka z bezrobociem. **W efekcie podejmowanych działań stopa bezrobocia na terenie powiatu została obniżona z 26% na koniec 2006 roku do 16,7% na koniec roku 2008. W końcu roku 2010 stopa bezrobocia rejestrowanego kształtowała się na poziomie 19,2%.**

Pozytywne zmiany odnotowane na lokalnym rynku pracy to efekt wielu działań podejmowanych przez Zarząd Powiatu i Powiatowy Urząd Pracy. To wynik realizacji wielu programów na rzecz aktywnego przeciwdziałania bezrobociu. Środki finansowe, które angażowaliśmy na wdrażanie programów pochodziły głównie z Funduszu Pracy i z Europejskiego Funduszu Społecznego. Aktywizacją objętych było 45% średniorocznej liczby bezrobotnych. Przeciętnie co drugi bezrobotny został objęty aktywizacją w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych, środ-

ków na podjęcie działalności gospodarczej, refundacji doposażenia i wyposażenia stanowiska pracy, szkoleń przygotowania zawodowego lub staży. Wszystkie te działania miały na celu głównie łagodzenie skutków bezrobocia.

Doroczne Targi Pracy - szansą na podjęcie pracy.

Dla zapewnienia wysokiej jakości świadczonych usług publicznych w zakresie pomocy społecznej przeprowadzono szereg prac modernizacyjnych i inwestycji we wszystkich domach pomocy społecznej. **Przeprowadzone prace modernizacyjne i remontowe pozwoliły na osiągnięcie wymaganych standardów przez wszystkie domy pomocy na terenie powiatu.** W roku bieżącym podjęto decyzje o przystąpieniu do rozbudowy DPS w Brwilnie. Projekt ten pozwoli na zamknięcie wszystkich funkcji jakie pełni dom w jednym obiekcie.

W kolejnych latach realizacji Strategii niezbędna jest kontynuacja zapisanych zadań. Szczególnie dotyczy to zadań, za realizację których bezpośrednią odpowiedzialność ponosi samorząd powiatu. Szczególnej troski w najbliższej przyszłości wymaga zabezpieczenie przeciwpowodziowe. Mimo ciągłych modernizacji i budowy nowych urządzeń, poziom zabezpieczenia jest nadal niezadowalający. Zabezpieczenia przeciwpowodziowego wymaga w dalszym ciągu ujście Słupianki, nadwiślańskie tereny gminy Słupno, oraz Dolina Arciechów, a także Rakowo, Drwały, Chmielewo.

Wicestarosta Jan Ciastek z Wiceprzewodniczącym Rady Powiatu Adamem Bartosiakiem oglądają postępu prac zabezpieczających na wałach w Słubicach.

W zakresie ochrony środowiska przyrodniczego poprawie uległy wskaźniki zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do środowiska z oczyszczalni ścieków w gminach Bodzanów, Słupno, Słubice, Gąbinie oraz oczyszczalni DPS w Zakrzewie.

Nie udało się jednak osiągnąć zakładanych poziomów odzysku większości odpadów. Nie zrealizowano zadania objęcia wszystkich mieszkańców powiatu zorganizowanym systemem zbierania i segregacji odpadów komunalnych. Postęp w zakresie funkcjonowania systemów gospodarowania odpadami jest widoczny głównie w rozwiązaniach organizacyjnych i logistycznych np. zmiana lokalizacji pojemników do selektywnej zbiórki odpadów, prowadzenie kampanii edukacyjnych w zakresie wydzielenia odpadów niebezpiecznych ze strumienia odpadów komunalnych – zbiórka baterii w szkołach. Niskie nakłady na gospodarkę odpadami nie pozwalają samorządom gminnym na pełne wdrożenie zakładanych celów określonych w gminnych planach gospodarki odpadami. W sektorze odpadów przemysłowych i niebezpiecznych realizacja szeregu zapisanych zadań uzależniona jest w dużej mierze od przedsiębiorców i środków finansowych.

Misją Strategii Powiatu jest „dążenie do poprawy jakości życia mieszkańców”. Cel ten przewodzi wszystkim formom aktywności gospodarczej, społecznej i promocyjnej powiatu plockiego, a wypracowane efekty dobrze świadczą o naszej aktywności.

Od Redakcji:

Szczegółowe informacje dotyczące efektów gospodarczych i organizacyjnych powiatu przedstawione w raporcie „Ocena realizacji Strategii Powiatu Plockiego za okres 2006 - 2010”, można znaleźć na stronie internetowej Starostwa w zakładce „programy”.

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

Małgorzata Struzik

*Dyrektor Wydziału
Edukacji, Kultury
i Spraw Społecznych*

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego

Od 3 stycznia br. w trzech szkołach ponadgimnazjalnych, dla których organem prowadzącym jest powiat plocki realizowane są Projekty współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet IX Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach, Działanie 9.2 Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego. Są to:

- „Łatwiejszy start z lepszym zawodem” realizowany w Zespole Szkół im. L. Bergerowej w Płocku,
- „Wyrównywanie szans edukacyjnych młodzieży Technikum Zawodowego przy Zespole Szkół im. Stanisława Staszica w Gąbinie”,

- „Nowa jakość kształcenia w Technikum Zawodowym przy Zespole Szkół im. Jana Śniadecznego w Wyszogrodzie”.

Łącznie w zajęciach organizowanych w ramach wszystkich Projektów bezpłatnie weźmie udział 2640 uczniów z klas II, III i IV Technikum.

Kurs Operatora Kombajnu.

Celem realizacji Projektów jest wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów przejawiających problemy w procesie nauczania przez zajęcia wyrównawczo - rozwijające ukierunkowane na rozwój kompetencji kluczowych, rozwijanie zainteresowań matematycznych, językowych oraz społecznych.

Całkowity koszt realizacji Projektów to 4 842 442,02 zł z czego: - 4 116 075,70 zł – płatność ze środków europejskich, - 652 957,02 zł – wkład własny powiatu plockiego (wartość pracy wolontariuszy), - 73 409,30 zł – dotacja celowa z budżetu krajowego.

We wszystkich zadaniach stosowana jest zasada równości szans kobiet i mężczyzn.

Kurs Baristy.

Uczniowie mają zagwarantowany transport oraz wyżywienie (wykluczając zajęcia wyrównawcze z matematyki). Otrzymują także materiały dydaktyczne i promocyjne, a po zakończeniu zajęć zaświadczenia - certyfikaty.

Naszym uczniom w ramach Projektów proponujemy: zajęcia wyrównawcze z matematyki, warsztaty z zakresu kompetencji językowych – TELC, warsztaty doskonalenia umiejętności społecznych, warsztaty z zakresu doradztwa zawodowego – poszerzone o szkolenia z wykorzystania Internetu w poszukiwaniu pracy, kurs ECDL-START, kurs florystyczny, kurs prawo jazdy – kat. B, kurs operatora kombajnu, kurs księgowości komputerowej, kurs baristy, kurs chemii zacyjny, kurs animatora czasu wolnego, kurs agroturystyki oraz zajęcia „Spotkanie z paragrafem”.

Kurs Florystyczny.

Aktualnie uczęszczają m. in. na zajęcia wyrównawcze z matematyki oraz warsztaty z zakresu kompetencji językowych – TELC.

Najlepszą inwestycją każdego człowieka jest zdobywanie wiedzy co przekłada się na większe możliwości elastycznego przystosowania się do zmieniającej się rzeczywistości.

O ENERGII ODNAWIALNEJ

Maja Syska-Żelechowska
*Dyrektor Wydziału
Środowiska i Rolnictwa*

5 września 2011 roku w Oddziale Poświętne Mazowieckiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Płońsku odbyła się konferencja pn. „Energia odnawialna lokalnym złotem”, której organizatorami było: Samorządowe Stowarzyszenie Rozwoju Mazowsza oraz Starostwo Powiatowe w Płońsku. Współorganizatorami konferencji byli: Starostwo Powiatowe w Płocku i firma ENECO Sp. z o.o. W konferencji udział wzięli samorządowcy, rolnicy i przedsiębiorcy. Głównym celem konferencji było przede wszystkim przekazanie bieżących informacji i określenie znaczenia energetyki odnawialnej w polskiej gospodarce oraz tworzenie dobrego klimatu dla rozwoju rozwiązań ekologicznych w polskim rolnictwie. Podczas spotkania zebrani wysłuchali prelekcji Kazimierza Żmudy Zastępcy Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynków Rolnych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi nt. energetycznego wykorzystania biomasy w Polsce oraz tworzonych regulacji prawnych w tym zakresie oraz dr inż. Krzysztofa Pilarskiego z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu nt. technologii wdrażania biogazowni rolniczych w Polsce. Od strony praktycznej o wykorzystaniu i inwestycjach w energię odnawialną mówili Mirosław Michalak – Prezes ENECO Sp. z o.o. (eksploatacja biogazowni) oraz Robert Błaszczuk – project manager z firmy HETMAN – CB Sp. z o.o. (kolektory słoneczne). Możliwości kredytowania tego typu inwestycji przedstawiła Anna Zielińska z banku BGŻ S.A. Głos zabrał również członek Zarządu Polskiej Izby Gospodarczej Energii Odnawialnej Adam Stadnik. **O znaczeniu energetyki odnawialnej dla rozwoju rynków lokalnych mówiła Dyrektor Wydziału Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego w Płocku – Maja Syska-Żelechowska, która przedstawiła poniższy referat.**

„Znaczenie energetyki odnawialnej dla rozwoju rynków lokalnych”

Zwiększone stosowanie energii ze źródeł odnawialnych stanowi istotny element szeregu działań zmierzających do spełnienia postanowień Protokołu

z Kioto do Ramowej Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu dotyczących redukcji gazów cieplarnianych.

Energia odnawialna ma duże znaczenie dla zwiększenia bezpieczeństwa dostaw energii, wspierania innowacji i rozwoju nowych technologii, a także do tworzenia nowych miejsc pracy i rozwoju gospodarczego.

Dla optymalnego rozwoju i racjonalnego wykorzystania źródeł energii istotne znaczenie ma pakiet klimatyczny – energetyczny, gdzie głównym jego elementem jest przyjęta w dniu 23 kwietnia 2009 r. dyrektywa 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Dyrektywa ta weszła w życie w dniu 25 czerwca 2009 r. Do największych wyzwań przewidzianych dyrektywą dla państw członkowskich, należy zaliczyć założenie zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie energii finalnej państw członkowskich do 20 % w 2020 r. (w przypadku Polski 15 %). Równolegle zakłada się zwiększenie udziału energii odnawialnej w transporcie do 10 % w 2020 r. Cele pośrednie dla Polski określają udział energii ze źródeł odnawialnych w poszczególnych latach na następującym poziomie: 2012 r. – 8,76 %, 2014 r. – 9,36 %, 2016 r. – 10,44 %, 2018 r. – 11,88 %.

Zapisy dyrektywy 2009/28/WE znalazły odzwierciedlenie w dokumencie pn.: „Polityka energetyczna Polski do 2030 r.”, przyjętym przez Radę Ministrów uchwałą nr 202/2009 z dnia 10.11.2009 r. Rozwój energetyki odnawialnej stał się jednym z sześciu podstawowych priorytetów polskiej polityki energetycznej. **Do głównych celów w zakresie rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii należy zaliczyć:**

1. wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii co najmniej do poziomu 15 % w 2020 r. oraz dalszy wzrost tego wskaźnika w latach następnych,
2. osiągnięcie w 2020 r. 10 % udziału biopaliw w rynku paliw transportowych oraz zwiększenie wykorzystania biopaliw II generacji,
3. ochronę lasów przed nadmiernym eksploatowaniem w celu pozyskiwania biomasy oraz zrównoważone wykorzystanie obszarów rolniczych na cele OZE, w tym biopaliw, tak aby nie doprowadzić do konkurencji pomiędzy energetyką odnawialną i rolnictwem oraz zachować różnorodność biologiczną,
4. wykorzystanie do produkcji energii elektrycznej istniejących urządzeń piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa,

5. zwiększenie stopnia dywersyfikacji źródeł dostaw oraz stworzenie optymalnych warunków do rozwoju energetyki rozproszonej opartej na lokalnie dostępnych surowcach.

Tym samym OZE odgrywają coraz większą rolę w strukturze dostaw energii w Polsce. Proces stopniowej transformacji z gospodarki opartej na węglu na gospodarkę wykorzystującą technologie ekologiczne, niskoemisyjne, dywersyfikację źródeł energii, a przede wszystkim bezpieczeństwo energetyczne w skali nie tylko lokalnej, ale i regionalnej, a nawet w perspektywie długookresowej – w skali krajowej, jest już zauważalny w Polsce. Ramą prawną dla działań w zakresie wspierania energii OZE jest ponadto ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wraz z pakietem przepisów wykonawczych. Przepisy tej ustawy określają główny mechanizm wsparcia, jakim jest system tzw. „zielonych certyfikatów”. Istotą tego systemu jest nałożony na przedsiębiorstwa zajmujące się sprzedażą energii obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, bądź uiszczenia opłaty zastępczej. Rozdzielenie świadectw pochodzenia energii (OZE od konwencjonalnej) umożliwia obrót na Towarowej Giełdzie Energii prawami majątkowymi wynikającymi z tych świadectw. Uzupełnieniem tego mechanizmu jest obowiązek zakupu przez przedsiębiorstwa energetyczne całej energii elektrycznej wytworzonej w OZE, przyłączonych do sieci w obszarze działania danego przedsiębiorstwa energetycznego (sprzedawcy energii). **W efekcie wytwórca energii ze źródeł OZE uzyskuje dwa źródła dochodów: ze sprzedaży praw majątkowych, wynikających ze świadectw pochodzenia oraz ze sprzedaży fizycznej energii elektrycznej.** W/w mechanizmy wzmocnione są przez system kar nakładanych na przedsiębiorstwa energetyczne za niewypełnianie w/w obowiązków.

Stworzenie powyższego mechanizmu rynkowego, zapewniającego wsparcie rozwoju OZE stało się bodźcem do rozwoju rynku odnawialnych źródeł energii.

Aktualnie Ministerstwo Gospodarki przygotowuje zmianę systemu wsparcia dla „energii zielonej” – trwają prace nad przygotowaniem projektu ustawy o OZE. Co prawda pozostanie system certyfikatów, ale planowane jest wprowadzenie współczynników korygujących zależnych m.in. od rentowności danej technologii. Nowe przepisy mają dostosować wysokość wsparcia do rentowności poszczególnych rodzajów źródeł. Nowy system będzie mocniej wspierał, mniej opłacalne w obecnych warunkach, technologie, jak

na przykład fotowoltaikę, mniej dostaną natomiast producenci energii w technologiach już wykorzystywanych na szeroką skalę. Świadczenia pochodzenia nie będą przyznawane dożywotnio w tej samej wysokości. Ich wartość będzie maleć w czasie eksploatacji instalacji. Odnawialne źródła będą jednak otrzymywać określone odsetki certyfikatów przez cały okres eksploatacji, umożliwia to bowiem ewidencjonowanie „zielonej energii”. Planuje się wprowadzenie rozróżnienia na instalacje już oddane do użytkowania i nowe. Jednak właściciele istniejących instalacji najprawdopodobniej nie będą mogli liczyć na zachowanie wobec nich dotychczasowego systemu. Ilość przyznawanych im świadectw pochodzenia także będzie maleć.

Oprócz wyżej omówionych przesłanek, kształtowania rynku OZE sprzyjają przesłanki o charakterze ekologicznym i technologicznym. Dzięki zainstalowaniu urządzeń energetyki odnawialnej możliwe jest zlikwidowanie lokalnej emisji zanieczyszczeń do powietrza takich jak tlenki siarki, azotu, pyły itp. Współczesnym wyzwaniem w zakresie ochrony środowiska jest zastąpienie przestarzałych technologii nowoczesnymi, mającymi nieznaczny ujemny wpływ na środowisko przyrodnicze. Rynek energii odnawialnej jest jednym z najdynamiczniej rozwijających się rynków na świecie. Wyczerpanie się surowców energetycznych finalnie doprowadzi do konieczności znalezienia ich substytutów. Zastosowanie nowych technologii, choć początkowo zwiększy wydatki w sektorze publicznym, to odpowiednio wcześniej pozwoli uzyskać oszczędności w sferze ochrony środowiska (tańsza, czystsza produkcja w długim okresie).

Konieczna stymulacja rozwoju OZE wspierała będzie realizację idei zrównoważonego rozwoju. Rozwój jest jedną z gwarancji bezpieczeństwa energetycznego, wzrostu efektywności zużycia energii i konkurencyjności rynku. Integracja tych działań sprzyja poprawie jakości życia społeczności lokalnych i zmniejszonej antropopresji na środowisko przyrodnicze.

Pomimo tego, iż obecnie inwestycje w OZE wydają się wiązać ze znacznie wyższymi kosztami inwestycyjnymi w porównaniu do inwestycji standardowych, to w dłuższym przedziale czasowym, po uwzględnieniu kosztów i korzyści społecznych (zdrowotnych, ekologicznych i gospodarczych) są inwestycjami o znacznie większej nadwyżce społecznej. Płaszczyzna społeczna wiąże się zarówno z tworzeniem nowych miejsc pracy, promowaniem regionu, w tym tworzeniem jego ekologicznego wizerunku, poprawą jakości życia mieszkańców poprzez obniżenie kosztów zdrowotnych, ale przede wszystkim z coraz bardziej powszechną akceptacją społeczną dla tych działań.

Konkludując należy stwierdzić, że przesłanki rozwoju OZE dotyczą działań zintegrowanych na po-

szczególnych płaszczyznach rozwoju zrównoważonego, społeczno – gospodarczego, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Mając na względzie powyższe Powiat Płocki rozważa przystąpienie do Mazowieckiego Klastra Efektywności Energetycznej i Odnawialnych Źródeł Energii, zrzeszającego przedsiębiorców, rolników i samorządy inwestujące w energię odnawialną z całego województwa mazowieckiego. Przedsiębiorców, którzy chcą inwestować w czystą energię trzeba wspomagać, propagując ich działalność, promując sam sposób działania i myślenia o ekologii.

1 października 2011 r. w Ośrodku Szkoleniowo – Wypoczynkowym „MAZOWSZE” w Sochaczewie odbyła się III Edycja Konkursu z zakresu wiedzy ekologicznej członków Ochotniczych Straży Pożarnych w powiecie płockim. Organizatorem konkursu był Starosta Płocki, współorganizatorem – Zarząd Oddziału Powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Płocku. **Patronat nad konkursem objął Pan Waldemar Pawlak – Prezes Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP.** Konkurs adresowany był do członków jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych (w tym do MDP) z terenu powiatu płockiego. Do konkursu przystąpiło 67 (na 87 zgłoszonych) jednostek OSP z terenu powiatu płockiego.

Przesłaniem Konkursu było:

- zaktywizowanie członków jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych do działań na rzecz ochrony środowiska ,
- zwrócenie uwagi na problemy ekologiczne: gminy, powiatu,
- ukazanie różnorodności działań podejmowanych na rzecz ochrony środowiska,
- promowanie przedsięwzięć ekologicznych.

Konkurs przeprowadzony został dwuetapowo w formie testów, po sprawdzeniu których Powiatowa Komisja Konkursowa wyłoniła laureatów. I miejsce i nagrodę 1 500,00 zł oraz okolicznościowe puchary zdobyło 10 jednostek OSP, II miejsce i nagrodę 1 200,00 zł – 15 jednostek OSP, III miejsce i nagrodę 1 000,00 zł – 25 jednostek OSP. Fundatorem nagród był Starosta Płocki.

Wykaz Jednostek OSP w powiecie płockim, które zajęły I MIEJSCE w III edycji Konkursu z zakresu wiedzy ekologicznej członków Ochotniczych Straży Pożarnych w powiecie płockim

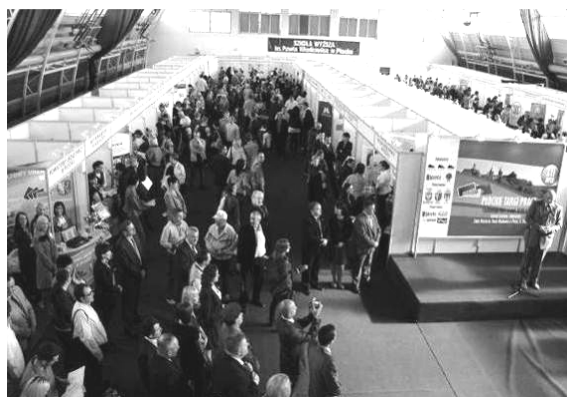
Jednostka OSP		
I miejsce	II miejsce	III miejsce
Lipianki	Nowe Łubki	Drobin
Stare Galki	Bielsk	Miszewko Strzałkowski
Mąkolin	Żerniki	Kobylniki
Płonna	Dzierżazna	Bronowo Zalesie
Radzanowo	Nowy Duninów	Wyszogród
Dłużniewo	Maszewo	Maliszewko
Kanigowo	Turza Mała	Ślubice
Drwały	Ślupno	Zdwórż
Mała Wieś przy SUR	Siecień	Wrogocin
Gabin	Bulkowo	Rębowo
	Proboszczewice	Zdziar Wielki
	Mała Wieś	Leszczyn Szlachecki
	Staroźreby	Rakowo
	Badkowo Kościelne	Łęg Probstwo
	Mijakowo	Nowa Góra
		Niszczyc
		Piotrkówek
		Topólno
		Wyszyna
		Lipińskie
		Juliszewo
		Brwilno
		Sikórz
		Parzeń
		Dobrzyków

XVI PŁOCKIE TARGI PRACY

Iwona Sierocka
Dyrektor
Powiatowego Urzędu Pracy

W dniu 5 października 2011 roku w Centrum Sportowo - Rekreacyjnym Szkoły Wyższej im. Pawła Włodkowica w Płocku odbyła się XVI Edycja Płockich Targów Pracy pod honorowym patronatem Marszałka Województwa Mazowieckiego, Starosty Płockiego oraz Prezydenta Miasta Płocka .

W wyniku działań organizatorów Targów: Powiatowego Urzędu Pracy, Wojewódzkiego Urzędu Pracy Filia w Płocku, Miejskiego Urzędu Pracy, Gazety Wyborczej oraz Szkoły Wyższej im. Pawła Włodkowica w Płocku do udziału w imprezie udało się pozyskać 58 wystawców.

Pierwsze Targi Pracy odbyły się w 1995 roku i spotkały się z życzliwością władz samorządowych, instytucji działających na rzecz lokalnego rynku pracy, a przede wszystkim osób poszukujących zatrudnienia. Z roku na rok impreza cieszy się coraz większym zainteresowaniem, przybywa zarówno odwiedzających, jak i samych wystawców.

Pierwsze edycje imprezy gromadziły głównie firmy produkcyjne i handlowe a liczba wystawców oscylowała w okolicach 15. W kolejnych edycjach do grona wystawców dołączały firmy usługowe a także instytucje szkoleniowe i edukacyjne. Każda oferta usługowa wystawców wynika z aktualnej sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowania jego partnerów.

Tegoroczne Targi Pracy otworzyła Czesława Ostrowska Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej.

Targi były okazją do zapoznania się i bezpośredniego kontaktu z pracodawcami, instytucjami zajmującymi się pośrednictwem pracy oraz wspierającymi podejmowanie decyzji zawodowych związanych z poszukiwaniem zatrudnienia i planowaniem kariery zawodowej.

Podczas Targów można było również skorzystać z pomocy pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Państwowej Inspekcji Pracy. W ramach punktów konsultacyjnych przedstawiciele tych instytucji pomagali rozwiązywać problemy osób bezrobotnych, poszukujących pracy jak i pracujących.

XVI edycji Płockich Targów Pracy towarzyszyło zorganizowane seminarium naukowo – biznesowe „Kompetencje źródłem efektywności i innowacyjności na rynku pracy”.

Patronat medialny nad Targami objęły: Gazeta Wyborcza, Tygodnik Płocki, TVP Warszawa i Katolickie Radio Płock.

Targi cieszyły się dużym zainteresowaniem bezrobotnych i pracodawców a przedsiębiorcy zadeklarowali udział w kolejnych edycjach.

INTEGRACJA SENSORYCZNA W POWIATOWEJ PORADNI PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNEJ W PŁOCKU

Mariola Duda

*Dyrektor Powiatowej
Poradni*

*Psychologiczno-Pedagogicznej
w Płocku*

Dzieci zgłaszane do Poradni to przede wszystkim uczniowie mający problemy w nauce i zachowaniu. Diagnoza psychologiczno-pedagogiczna, jakiej dokonują pracownicy placówki, pozwala na określenie przyczyn tych trudności i wyznaczenie kierunków terapii. Istotnym elementem takiej diagnozy jest w wielu przypadkach ocena procesów integracji sensorycznej. Możemy zadać sobie pytanie:

- Dlaczego to takie ważne?

- Głównie dlatego, że integracja sensoryczna jest podstawą do prawidłowego rozwoju ruchowego, uczenia się, rozwoju emocji czy sprawnej samoobsługi i właś-

ciwego zachowania – a to są najczęstsze problemy dzieci i powody zgłoszeń do Poradni.

Diagnoza dziecka pod względem procesów integracji sensorycznej.

Wychodząc naprzeciw tym potrzebom poszerzyliśmy ofertę naszej placówki o diagnozę i terapię integracji sensorycznej (SI), których może dokonywać jedynie specjalista z odpowiednim certyfikatem. Do diagnozy SI kwalifikowane są dzieci, które wykazują zaburzenia w zakresie:

- napięcia mięśniowego,
- mowy i sposobu wyrażania się,
- czytania i pisania oraz innych umiejętności szkolnych,
- słuchania, koncentracji i wykonywania poleceń,
- równowagi,
- radzenia sobie z bodźcami dotykowymi, słuchowymi i węchowymi,
- nadpobudliwości,
- gotowości do podejmowania nowych, trudnych wyzwań,
- wiary we własne siły,
- zachowania,
- a także dzieci ryzyka dysleksji.

Oczywiście praca specjalistów nie kończy się na postawieniu diagnozy problemów dziecka. To dopiero początek do udzielenia fachowej pomocy. W jej ramach Poradnia oferuje profesjonalną terapię integracji sensorycznej. Celem takiej terapii jest, ogólnie mówiąc, usprawnianie funkcji percepcyjno-motorycznych, będących podłożem prawidłowego uczenia się, a także pomoc w nabywaniu podstawowych umiejętności – czytania i pisania. Ponadto na zajęciach wykorzystywane są ćwiczenia usprawniające: koordynację wzrokowo- ruchową, równowagę, koncentrację uwagi,

motorykę małą, motorykę dużą, pamięć i myślenie, a także układy: słuchowy, wzrokowy i węchowy.

Zajęcia w formie zabaw ruchowych prowadzone są na specjalnie do tego celu przystosowanej sali, w której na podwieszanej konstrukcji umieszcza się przyrządy do ćwiczeń. Są to: huśtawki, platforma, hamak, belki, równoważnie, trampoliny, pochylnia, beczki i deskorolki terapeutyczne. Dysponujemy certyfikowanym sprzętem podwieszanym.

Dziecko w trakcie terapii: ćwiczenia stymulujące układ przedsionkowy.

Ważnym celem takich zajęć jest podnoszenie samooceny i poczucia własnej wartości dziecka poprzez możliwość uzyskiwania sukcesu, wzmocnienia pozytywne oraz pracę w atmosferze życzliwości i akceptacji. Uczestnictwo rodzica w zajęciach oraz możliwość skorzystania z porady i konsultacji z terapeutą pozwalają na dostosowaną do potrzeb ucznia pracę w domu. Podczas terapii dziecko nie uczy się wykonywania konkretnych czynności, lecz poprzez konsekwentne ćwiczenia ruchowe terapeuta powoduje poprawę funkcjonowania dziecka w szkole i w domu. Do powodzenia terapii bardzo ważny jest dobry kontakt dziecka z terapeutą. Najlepsze efekty osiąga się, kiedy terapię prowadzi się w formie zabawy, a terapeuta, bazując na swoim doświadczeniu, dostosowuje trudność zadań do poziomu rozwoju dziecka i jego samopoczucia.

Czas trwania takiej terapii zależy od głębokości zaburzeń, częstotliwości spotkań oraz motywacji i zaangażowania dziecka i jego rodziny w proces terapeutyczny. Systematycznie prowadzona terapia SI znacznie usprawnia i przyspiesza rozwój dziecka w różnych sferach. Niezwykle istotny jest także fakt,

że terapia integracji sensorycznej może być prowadzona równolegle z innymi metodami i formami oddziaływań korekcyjnych.

Informujemy, że druki wniosków w sprawach udzielania pomocy psychologicznej, pedagogicznej i logopedycznej, a także prowadzenia diagnozy i terapii integracji sensorycznej (SI) dostępne są w siedzibie Poradni oraz na stronie internetowej pod adresem: www.powiat.plock.pl

POWIAT PŁOCKI – SAMORZĄD RÓWNYCH SZANS!

Małgorzata Lewandowska

*Dyrektor Powiatowego
Centrum Pomocy Rodzinie*

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Płocku realizuje zadania ustawowe związane z rehabilitacją społeczną osób niepełnosprawnych poprzez dofinansowywanie ze środków PFRON do różnego rodzaju przedmiotów niezbędnych do normalnej egzystencji lub do podniesienia komfortu życia tych osób. Są to dofinansowania do przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych, turnusów rehabilitacyjnych, sprzętu rehabilitacyjnego, likwidacji barier architektonicznych, technicznych i w komunikowaniu się oraz do sportu, kultury, turystyki i rekreacji osób niepełnosprawnych. **Ponadto PCPR w Płocku w wyniku własnych dodatkowych starań oraz ogromnego wsparcia władz powiatu płockiego od 2008 r. realizuje projekt pn. „Aktywna integracja w powiecie płockim” współfinansowany z EFS, w ramach którego oferuje dodatkową pomoc osobom niepełnosprawnym:** szkolenia zawodowe, ćwiczenia rehabilitacyjne, warsztaty z psychologiem, prawnikiem, doradcą zawodowym, bezpłatne turnusy rehabilitacyjne, itd. Centrum zajmuje się również każdym indywidualnym problemem osób niepełnosprawnych i ich rodzin, występując w ich imieniu po dodatkowe środki finansowe do fundacji, stowarzyszeń itp. Środki te przeznaczone są na różne cele: naukę, rehabilitację, poprawę warunków bytowych (remonty mieszkań, zakup węgla/innych materiałów opałowych, itp.). Ponadto Powiat Płocki wspiera działalność organizacji pozarządowych działających na rzecz osób niepełnosprawnych i wiele innych.

Wszystkie te liczne działania podejmowane przez PCPR w Płocku i Powiat Płocki na rzecz osób niepełnosprawnych zostały zauważone i docenione - **Powiat Płocki został uhonorowany tytułem „Samo-**

rząd Równych Szans 2011” przyznany przez Fundację Instytut Rozwoju Regionalnego.

Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego jest to organizacja pożytku publicznego z Krakowa, która od 2009 roku realizuje ogólnopolski program współfinansowany ze środków PFRON, mający na celu wspieranie samorządów (głównie szczebla powiatowego) w zakresie prowadzenia polityki na rzecz osób niepełnosprawnych tak, by umożliwić jak najszersze włączenie tej grupy osób we wszystkie dziedziny życia. W ramach programu FIRR organizuje co roku ogólnopolski konkurs na najlepsze praktyki jednostek samorządu terytorialnego w zakresie polityki na rzecz osób niepełnosprawnych „SAMORZĄD RÓWNYCH SZANS”. W tym roku Powiat Płocki po raz pierwszy przystąpił do udziału w tym konkursie – z sukcesem! Do konkursu brane były pod uwagę osiągnięcia z kilku ostatnich lat.

Serdecznie dziękujemy wszystkim instytucjom oraz osobom prywatnym, które pomagają nam w naszej pracy i staraniach aby osoby niepełnosprawne mogły w pełni uczestniczyć w życiu społecznym i kulturowym.

Dnia **21 listopada** obchodziliśmy **Dzień Pracownika Socjalnego**. Pracownik socjalny to nie tylko określenie profesji. Za tymi słowami kryje się serce, pasja, życzliwość, chęć niesienia pomocy, a także wielka odpowiedzialność za podejmowane decyzje i los konkretnego człowieka. Wszystkim pracownikom pomocy społecznej z terenu Powiatu Płockiego składam w imieniu własnym i pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Płocku życzenia wszelkiej pomyślności w życiu zawodowym i osobistym. Niech podejmowany przez Państwa trud, zmierzający do poprawy życia innych, stanowi źródło satysfakcji. Przy tej okazji wszystkim pracującym w sferze pomocy społecznej dziękuję za współpracę.

NA DROGACH POWIATU PŁOCKIEGO

Marcin Błaszczuk

Dyrektor

Zarządu Dróg Powiatowych

W związku z przyznaniem dotacji ze środków związanych z wyłączeniem z produkcji gruntów rolnych w listopadzie bieżącego roku wykonywane są roboty związane z modernizacją drogi powiatowej nr 2969W Gródkowo – Bolino na odcinku od km 1+978 do km 4+178 długości 2,200 km. W ramach

zadania wykonana zostanie nawierzchnia zwirowa której koszt wyniesie 89.162,70 zł z czego 50% stanowić będzie dotacja.

Kontynuowane są również roboty związane z przebudową przełomów drogowych na drogach powiatowych nr 2948W Dzierżanowo - Gromice - Mąkolin – Rogowo, nr 2951W Bulkowo – Kobylniki, nr 3059W Ilinek - Kucice - Bulkowo – Bodzanów, nr 2916W Przedbórz - Worowice Wyroby - do drogi woj. nr 567, nr 2920W Opatowiec – Zagroba, nr 2901W Rogozino – Imielnica, nr 6908W Grabina - Kolonia Grabina- Płock do DK nr 60. Łącznie przebudowanych zostanie 3,965 km dróg za kwotę 912.857,56 zł.

Na przełomie października i listopada zakończyły się prace przygotowawcze do sezonu zimowego 2011/2012. Zimowe utrzymanie dróg obejmuje prace mające na celu zmniejszenie lub ograniczenie zakłóceń ruchu drogowego wywołanych takimi czynnikami atmosferycznymi jak śliskość zimowa oraz opady śniegu. Sieć dróg powiatowych, których łączna długość wynosi 737,3 km, została podzielona na trzy standardy zimowego utrzymania:

- standard czwarty - 289,1 km
- standard piąty - 294,7 km
- standard szósty - 116,1 km

Drogi nie zaliczone do żadnego z tych standardów zakwalifikowane zostały do siódmej grupy w ilości 37,4 km. Objęte są one odśnieżaniem interwencyjnym po zakończeniu prac na drogach o wyższym standardzie.

Uszorstnianie nawierzchni polegające na posypywaniu mieszkanką piaskowo-solną miejsc wyznaczonych tj. decydujących o możliwościach ruchu wykonywane będzie przy użyciu 10 szt. piaskarek w miejscach wyznaczonych na łącznej długości 112,3 km. Na potrzeby sezonu zimowego zabezpieczono 550 ton soli drogowej oraz 5500 ton piasku.

Do odśnieżania dróg Zarząd Dróg dysponuje następującym sprzętem:

koparko – ładowarki	– 3 szt.,
pługi lekkie	– 3 szt.,
pługi średnie	– 19 szt.,
pługi ciężkie	– 2 szt.,
pług wirnikowy	– 1 szt.,
równiarki	– 3 szt.,
ładowarki o pojemności łyżki 1,0 m ³	– 3 szt.,
ładowarki o pojemności łyżki 2,0 m ³	– 3 szt.

Ilości i rodzaje pługów będą dostosowane do warunków atmosferycznych, a w wypadku wystąpienia wyjątkowo niekorzystnych warunków atmosferycznych ich ilość i rodzaj może zostać zwiększona.

II. Z KART HISTORII I PROMOCJI ZIEMI PŁOCKIEJ

ŚWIATOWY TYDZIEŃ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
W ZS IM. JANA PAWŁA II W STAROŻREBACH

Danuta Żelechowska

*Dyrektor Zespołu Szkół
im. Jana Pawła
II w Starożrebach*

Od kilku lat Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Starożrebach aktywnie uczestniczy w realizacji różnorodnych działań z zakresu edukacji ekonomicznej. Potwierdzeniem tego jest między innymi uzyskanie Certyfikatu Jakości „Szkoła Przedsiębiorczości”.

W trosce o kształcenie u uczniów postaw przedsiębiorczych i przygotowanie ich do wejścia na rynek pracy w listopadzie 2011 roku placówka włączyła się w realizację projektu „Otwarta firma – biznes przy tablicy”, który opracowany został w ramach obchodów Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości organizowanego przez Fundację Młodzieżowej Przedsiębiorczości. Było to możliwe dzięki życzliwości i otwartości takich instytucji, jak: Powiatowy Urząd Pracy w Płocku, płocki Oddział Banku Gospodarki Żywnościowej oraz Wyższa Szkoła Bankowa w Toruniu. Szkolnym koordynatorem projektu była Pani Beata Zembrzycka – nauczycielka podstaw przedsiębiorczości.

Pierwszym elementem programu był udział wszystkich uczniów w zajęciach z zakresu doradztwa zawodowego, które przeprowadzone zostały przez pracowników Powiatowego Urzędu Pracy w Płocku. Szkolenie obejmowało takie zagadnienia, jak: zawody nadwyżkowe i deficytowe, rejestracja w PUP po ukończeniu szkoły, funkcjonowanie na rynku pracy, oferta szkoleniowa PUP.

Uczniowie podczas warsztatów prowadzonych przez pracowników BGŻ Oddział w Płocku.

W drugim dniu realizacji projektu społeczność uczniowska spotkała się z pracownikami płockiego Oddziału BGŻ. W czasie zajęć młodzież poznała zasady funkcjonowania tej placówki oraz świadczone przez nią usługi (lokaty oszczędnościowe, rachunki

dla klientów indywidualnych i firm, rodzaje kredytów, konta internetowe).

Ostatnim elementem projektu był wyjazd do Torunia, gdzie w Wyższej Szkole Bankowej 40-osobowa grupa starożrebskich licealistów wzięła udział w emocjonujących rozgrywkach „Cashflow” i interaktywnych grach giełdowych. Ta metoda edukacyjna była przyjęta przez uczniów najbardziej entuzjastycznie.

Uczniowie podczas gry „CASHFLOW” w WSB w Toruniu.

W drugiej części wycieczki uczestnicy obejrzeli seans w toruńskich Planetarium oraz zwiedzili miejscowe Muzeum. Po tak wielu różnorodnych doznaniach intelektualnych przyszedł czas na coś dla ciała – uczniowie skosztowali pysznych toruńskich pierników.

Przed Muzeum Regionalnym w Toruniu.

Realizacja projektu „Otwarta firma” to ważna inicjatywa edukacyjna służąca promowaniu przedsiębiorczości oraz umożliwiającą naukę praktycznych umiejętności, które mogą być wykorzystane przy wchodzeniu na rynek pracy oraz podczas zakładania własnej działalności gospodarczej. Projekt stworzył ponadto okazję do wzbogacenia szkolnej oferty edukacyjnej oraz zacieśnienia dotychczasowej współpracy z regionalnymi instytucjami.

„AKTYWNI TURYSŤCI NIEPEŁNOSPRAWNI Z ZAKRZEWA”

Iwona Paradowska
-Olkowska

*Sekretarz Stowarzyszenia
Pomocowego w Zakrzewie*
BLIŹEJ SIEBIE

Jednym z ważnych problemów naszego społeczeństwa jest wykluczenie społeczne. Dotyczy ono osób, które z różnych przyczyn nie są w stanie samodzielnie, bez pomocy innych w pełni uczestniczyć w życiu społecznym. Do tych przyczyn zaliczamy m.in.:

- ubóstwo,
- bezrobocie,
- niezaradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego,
- uzależnienia,
- niepełnosprawność.

Osobom tym niezbędne jest wsparcie społeczne. Bardzo ważny jest państwowy system oparcia społecznego: ubezpieczenia osobowe i majątkowe, ubezpieczenia społeczne czy pomoc społeczna, dzięki którym można otrzymać wsparcie w postaci wielu różnych świadczeń, jak choćby zasiłków chorobowych, rent emerytur, odszkodowań, czy np. usług opiekuńczych. Jednak w odczuciu osób zagrożonych wykluczeniem ważniejsze od tych świadczeń jest poczucie równoprawnej przynależności do grupy społecznej, zwłaszcza w najbliższym środowisku.

Wśród osób zagrożonych wykluczeniem społecznym wymieniane są osoby niepełnosprawne. W gminie Mała Wieś stanowią one 11,61% ogółu mieszkańców. Takie są oficjalne dane, uwzględniające osoby posiadające formalne potwierdzenie niepełnosprawności, myślę że faktycznie tych osób jest dużo więcej. Z racji ograniczeń fizycznych i ekonomicznych (72% tej grupy ma wykształcenie podstawowe lub jest bez wykształcenia szkolnego, ponad 89% nie pracuje), dotyka ich izolacja społeczna w stopniu większym niż w innych grupach ludności gminy.

Problemem tych grup, szczególnie grupy mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Zakrzewie jest niski status ekonomiczny, bierność życiowa, ograniczenie zainteresowań i kontaktów społecznych, przy dużej ilości czasu wolnego. Powoduje to zamykanie się, pogłębianie niepełnosprawności. Sposobem na przeciwdziałanie tym zagrożeniom jest rozwój form aktywności życiowej i integracja ze społeczeństwem oparta na realizacji wspólnych zainteresowań.

Jako realizatorzy wielu projektów turystycznych przekonaaliśmy się, że uprawianie aktywnej tury-

styki jest doskonałą platformą porozumienia osób niepełnosprawnych z tzw. sprawnymi. Dlatego zdecydowaliśmy się aplikować o środki z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Priorytet VII Promocja integracji społecznej, Działanie 7.3. Inicjatywy lokalne na rzecz aktywnej integracji) na realizację projektu promującego aktywność turystyczną osób niepełnosprawnych.

Za cel projektu obraliśmy przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu 100 kobiet i mężczyzn niepełnosprawnych poprzez uprawianie aktywnej turystyki w okresie od 1 czerwca do 31 października 2011r.

Zakładane przez nas cele szczegółowe to:

- 1) aktywizacja społeczna niepełnosprawnych kobiet i mężczyzn, poprzez udział w organizacji i realizacji: cyklu rajdów rowerowych, spływu kajakowego, Zlotu Aktywnych Turystów Niepełnosprawnych,
- 2) zainteresowanie beneficjentów regionem,
- 3) wzrost lub utrzymanie sprawności fizycznej,
- 4) poprawa funkcjonowania społecznego.

Projekt cieszył dużym zainteresowaniem beneficjentów. Nie mieliśmy problemów z naborem uczestników, zarówno do cyklu rajdów rowerowych, spływu kajakowego, jak i Zlotu aktywnych Turystów Niepełnosprawnych. Na zakładanych 100 uczestników projektu, 100 osób uczestniczyło w realizowanych przez nas działaniach. Pierwszym z nich była organizacja cyklu rajdów rowerowych. Wycieczki rowerowe są idealną formą aktywnego wypoczynku. Nie trzeba przejmować się samochodami, czy tym, że ścieżka rowerowa się skończyła...ona tak naprawdę nie kończy się nigdy. Podróż przecież nie zaczyna się w momencie, kiedy ruszamy w drogę i nie kończy się, kiedy dotarliśmy do mety. **W ramach cyklu odbyły się 4 rajdy rowerowe, połączone ze zwiedzaniem ciekawostek historycznych i przyrodniczych nadwiślańskich terenów gmin Mała Wieś, Bodzanów i Wyszogród.** Wspomnienia z rajdów zostały utrwalone w przedstawianej prezentacji. Z wypowiedzi niepełnosprawnych rowerzystów wynika, że równie trwale zapisały się w ich pamięci.

Kolejnym zadaniem była organizacja spływu kajakowego, 3-dniowa wyprawa, w trakcie której pływaliśmy Czarną Hańczą i Rospudą, trasami uznawanymi za najpiękniejsze nie tylko w naszym kraju, ale na świecie. Efektem spływu był wzrost aktywności fizycznej i umiejętności wioślarskich, poznanie historii i kultury zwiedzanego regionu oraz tradycji wodniackich, rozwój zainteresowań sportami wodnymi. Odpowiedni dobór załóg wioślarskich (osoba niepełnosprawna i opiekun) o zróżnicowanej sile fizycznej i umiejętnościach wiosłowania sprawił, że obie kategorie uczestników uczyniły znaczne postępy. Niektóre z osób niepełnosprawnych, płynąc po raz kolejny kajakami, nabyły na tyle dużych umiejętności, że instruowały początkujących w sztuce wioślarskiej opiekunów, co sprawiało im szczególną satysfakcję. Wspólne przebywanie przez dłuższy czas w stosunkowo niedużej (20 – osobowej) grupie oraz wspólne wykonywanie zadań (w każdym kajaku pływa jedna osoba niepełnosprawna i jeden opiekun) pozwoliło na wzajemną integrację i zacieśnienie kontaktów między uczestnikami spływu, poprawiło komunikację osób „zdrowych” i „niepełnosprawnych”.

Uwieńczeniem wypraw był Złot Aktywnych Turystów Niepełnosprawnych, który skupił największą grupę beneficjentów. Podczas tego spotkania wszyscy uczestnicy mogli zaprezentować swój dorobek turystyczny, jednocześnie promując walory przyrodnicze i kulturowe województwa mazowieckiego. **Złot stanowił okazję, do wymiany doświadczeń turystycznych osób niepełnosprawnych pochodzących z różnych środowisk, zacieśnienia więzi społecznych, promowania zachowań zgodnych kodeksem turystycznym.**

Na zakończenie projektu odbyło się spotkanie środowiskowe na które zaprosiliśmy uczestników projektu, gości oficjalnych i mieszkańców środowiska lokalnego. Celem spotkania była aktywizacja i integracja lokalna. Zaprezentowano na nim założenia i efekty realizowanego projektu. Ilustracją wystąpień były prezentacje aktywności turystycznej osób niepełnosprawnych.

Oceniając projekt możemy stwierdzić, że osiągnęliśmy zakładane cele i rezultaty. Projekt z pewnością

przyczynił się do integracji społecznej osób niepełnosprawnych, zarówno w obrębie własnej grupy, jak i integracji z pozostałą częścią społeczeństwa (choć w tym zakresie mamy jeszcze wiele do zrobienia). Przyczynił się do promocji naszej małej ojczyzny, dzięki upowszechnieniu informacji o samym projekcie i jego beneficjentach, ale też o zwiedzanych przez nas miejscach. Badania ewaluacyjne wykazały, że dzięki podjętym działaniom grupa osób niepełnosprawnych utrzymała i rozwinęła swoją sprawność fizyczną, nastąpiła również poprawa ich funkcjonowania społecznego.

BEZPIECZNA PRZYSTAŃ W DOMU POMOCY SPOŁECZNEJ W KOSZEWIE

Marek Pietrzak
p.o. Dyrektora
Domu Pomocy Społecznej
w Koszowie

Stowarzyszenie „Bezpieczna Przystań” działa od 9 kwietnia 2009 roku przy Domu Pomocy Społecznej w Koszowie na rzecz mieszkańców oraz ludzi starszych i niepełnosprawnych ze środowiska lokalnego.

Celem Stowarzyszenia jest wspieranie zadań statutowych DPS w Koszowie ze szczególnym uwzględnieniem terapii zajęciowej, rehabilitacji leczniczej i społecznej, dostępie do kultury i rekreacji. Prowadzi działania na rzecz rozwijania kontaktów ze środowiskiem lokalnym i tworzenie jak najróżnorodniejszych form współpracy i wspierania osób w podeszłym wieku i niepełnosprawnych.

Zarząd Stowarzyszenia pod kierownictwem Prezesa pani Marleny Marciniak może pochwalić się wieloma osiągnięciami, z których dwa ostatnie to: **Zorganizowanie turnusu rehabilitacyjnego w Krynicy Zdrój.**

Mieszkańcy Naszego Domu w dniach 15-25.10.2011 roku uczestniczyli w turnusie rehabilitacyjno – rekreacyjno – turystycznym w Krynicy Zdrój.

Krynica położona jest we wschodniej części Beskidu Sądeckiego, w dolinie potoku Kryniczanka. Krynice zwaną „Perłą uzdrowisk” otaczają zalesione wzgórza Parkowej Góry, Krzyżowej i Jasiennika. Krynica jako miejscowość turystyczna stwarza wiele możliwości spędzenia wolnego czasu.

Stowarzyszenie „Bezpieczna Przystań” w partnerstwie z Domem Pomocy Społecznej w Koszelewie w ramach projektu „Wjazd po zdrowie” zorganizowali turnus rehabilitacyjno-turystyczno-rekreacyjny do ośrodka „Nowy Dom Zdrojowy” w Krynicy Zdrój. Wzięło w nim udział 30 uczestników – było to osoby niepełnosprawne – mieszkańcy Domu Pomocy Społecznej w Koszelewie. Projekt był współfinansowany z Budżetu Samorządu Województwa Mazowieckiego. Otrzymaliśmy dofinansowanie w kwocie 53.995 zł.

W ramach turnusu mieszkańcy zapewnione mieli zabiegi rehabilitacyjne oraz relaksujące – odprowadzające oferowane przez ośrodek. Jedną z atrakcji pobytu była wycieczka na Słowację – uczestnicy zobaczyli m.in. Tatry Wysokie. Podczas przejazdu bryczkami mieszkańcy mieli okazję zwiedzić Krynice. Bliskie położenie „Nowego Domu Zdrojowego” przy „Pijalni Głównej”, która znajduje się w centralnym punkcie Deptaku dało możliwość skorzystania z leczniczych właściwości wód mineralnych w bajkowym otoczeniu bujnej, tropikalnej roślinności. Dnia 9 listopada 2011 roku w Domu Pomocy Społecznej w Koszelewie odbyła się prezentacja multimedialna zdjęć wykonanych podczas pobytu w Krynicy Zdrój.

Wycieczka do Warszawy

W ramach projektu „Stolica też jest dla Nas” Stowarzyszenie „Bezpieczna Przystań” w partnerstwie z Domem Pomocy Społecznej w Koszelewie została zorganizowana wycieczka do Warszawy w dniu 29 listopada 2011 roku.

Adresatami zadania były osoby niepełnosprawne mieszkające w środowisku lokalnym gminy Gąbin oraz niepełnosprawni mieszkańcy Domu Pomocy Społecznej w Koszelewie. Projekt był współfinansowany z Budżetu Samorządu Województwa Mazowieckiego.

W wycieczce brało udział 15 mieszkańców DPS Koszelew i 10 niepełnosprawnych osób z gminy Gąbin wraz z opiekunami.

Podczas wyjazdu uczestnicy zwiedzili Zamek Królewski oraz starówkę. Wieczorem w teatrze muzycznym Roma obejrzeli sztukę „Alladyn”.

Celem projektu było uatrakcyjnienie życia osób niepełnosprawnych mieszkających w małych miasteczkach i środowiskach wiejskich poprzez udział w wydarzeniach kulturalnych, które nie zawsze są dla nich dostępne.

Za inicjatywy podejmowane i zrealizowane przez Stowarzyszenie „Bezpieczna Przystań” przekazuję szczerze słowa uznania i podziękowanie dla Zarządu Stowarzyszenia.

III. Z GMIN POWIATU PŁOCKIEGO

GMINA BODZANÓW

Grażyna Pietrzak
Wójt Gminy Bodzanów

Urząd Gminy Bodzanów
ul. Bankowa 7, 09-470 Bodzanów
tel. (24) 260-70-06
fax. (24) 260-70-65
e-mail: gmina@bodzanow.pl

„Ślubuję Ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz to, że Cię nie opuszczę aż do śmierci”

W Urzędzie Gminy Bodzanów tradycyjnie już wspólnie świętowano ZŁOTE GODY par małżeńskich z terenu Gminy.

W dniu 30 listopada 2011 roku Dostojni Jubilaci spotkali się z władzami gminy Panią Wójt Gminy - Grażyną Pietrzak i Przewodniczącym Rady Gminy – Januszem Janowskim oraz zaproszonymi gośćmi: Starostą Płockim - Panem Michałem Boszko i Radnym Powiatowym – Panem Andrzejem Kulińskim.

Piękny **Jubileusz 50-lecia** szczęśliwego pożycia małżeńskiego obchodziły pary małżeńskie z terenu naszej Gminy:

Bronisława i Stanisław Winosławscy z Bodzanowa
Zofia i Józef Bombała z Bodzanowa
Henryka i Włodzimierz Wincenciak z Bodzanowa
Zofia i Ryszard Grzelak z Bodzanowa
Daniela i Kazimierz Osiak z Wiciejewa
Alina i Stanisław Milczarek z Archutówka
Helena i Stanisław Dylewscy z Nowego Miszewa
Helena i Kazimierz Stańczak z Nowego Miszewa
Janina i Maciej Rybiccy z Ciesiel.

Jubilaci byli bardzo szczęśliwi, że zgodność pożycia małżeńskiego, trud pracy i wyrzeczeń został doceniony i uhonorowany medalem Prezydenta RP „ZA DŁUGOLETNIĘ POŻYCIE MAŁŻEŃSKIE”. Ten medal – to symbol wierności i miłości małżeńskiej, to symbol wzajemnego zrozumienia istoty związku małżeńskiego, to piękny wzór dla młodych

pokoleń wstępujących w związki małżeńskie, jest podziękowaniem za wszystko co przez tak długi czas małżonkowie tworzyli i budowali jako rodzina.

Trwały związek dwojga wspierających się wiernie ludzi, wytrwałość, wzajemne zrozumienie, zgodna praca dla wspólnego dobra pomogły pokonać trudności, jakich nikomu nie szczędzi życie. Wspólne życie i praca złożyły się na półwieczne dzieje naszej Ojczyzny.

Gdy zbliżała się chwila dekoracji przyznany mi medalami małżonkowie w paru prostych słowach podziękowali sobie wzajemnie za wspólnie przeżyte lata – bo dobre, szczęśliwe i przykładne małżeństwo jest wspólną zasługą obydwójga małżonków.

Aktu dekoracji medalami dokonała Pani Wójt Gminy Bodzanów - Grażyna Pietrzak w obecności Przewodniczącego Rady Gminy Janusza Janowskiego, Kierownika USC – Teresy Grabarczyk i zaproszonych gości.

Były życzenia, kwiaty, szampan, były łyzy radości i wzruszenia.

Czas umilił występ uczniów ze Szkoły Podstawowej z Nowego Miszewa pod kierunkiem nauczyciela a zarazem Radnego Gminy Bodzanów Pana Pawła Bogła. W imieniu wszystkich Jubilatów podziękowanie za zorganizowanie uroczystości na ręce Pani Wójt Grażyny Pietrzak złożył Pan Kazimierz Stańczak.

Samorządowcy w Beskidzie Niskim

Andrzej Kuliński

Radny Powiatu Płockiego
Specjalista ds. kultury i sportu

Dzień 3 i 4 września na długo zapadnie w pamięci uczestnikom wycieczki Po Beskidzie Niskim, malowniczej krainie ziemi Bieckiej, Gorlickiej, Łemkowszczyźnie i ziemi ciężkowieckiej. 52 osoby pragnęło zobaczyć tę piękną krainę, której mieszkańcy wpisali się w niechlubną historię tego regionu Polski. **W wycieczce uczestniczyli samorządowcy z gmin Słupno, Bulkowo, Małej Wsi i Bodzanowa. Dzięki wspianemu przewodnikowi mogli poznać te niezwykłą część Polski obfitującą w niezwykłą historię i wejście w klimat spokoju i pobożności.**

Mieliśmy okazję zobaczyć na własne oczy niesamowite zabytki objęte opieką Unesco, które są żywym dokumentem tamtych czasów i teraźniejszości. Mieszkają tam niesamowici ludzie, niezmier-

nie pracowici, dbający o swoją kulturę, dla których praca jest świętością. Wystarczy popatrzeć na ich zagrody piękne i czyste.

Niesamowita gościnność zachęca turystów do odwiedzania tego zakątka Polski. Dlatego nasza wycieczka jechała na te ziemie z przekonaniem, iż zobaczymy region gdzie czas się zatrzymał przynajmniej trzydzieści lat temu. Myślę, iż się nie zawiedliśmy można było wyczuć ogólne zadowolenie. Atmosfera powagi i zainteresowania była widoczna na każdym kroku.

Aby wszystko zobaczyć uczestnicy musieli wykazać mnóstwo cierpliwości bo już o 24.30 ruszyliśmy w daleką drogę, która trwała 8 godzin. O 9 rano dojechaliśmy do miejscowości Grybowa, gdzie byliśmy zakwaterowani w Ośrodku Szkoleniowym Politechniki Warszawskiej. O 10 godzinie spotkaliśmy się z przewodnikiem i od razu ruszyliśmy w piękną podróż pełną przygód i wrażeń. Już pierwszy był pobyt w miejscowości Polna i zwiedzanie kościoła drewnianego w stylu rokoka, który przywrócił wszystkim o zawrót głowy, że są tak piękne obiekty, o których nam się nawet nie śniło. Następnym naszym miejscem zwiedzania była Łuzna - Pustki gdzie jest na wzgórzu pięknie usytuowany cmentarz z I wojny światowej, na którym leży około 1000 żołnierzy różnych narodowości.

Następnym punktem naszego programu był przyjazd do Gorlic i zwiedzanie historycznej części miasta oraz najstarszych zabytków. Jednak największe wrażenie zrobiło wejście na Golgotę i podziwianie pięknej panoramy miasta z góry - widok imponujący. Głównym punktem programu pierwszego dnia miał być pobyt i zwiedzanie Biecza. I rzeczywiście tak było, przepiękne muzeum Łukasiewicza i Fara Biecka, której zabudowa zrobiła na uczestnikach ogromne wrażenie to naprawdę przepiękne zabytki, które warto było zobaczyć.

Ostatnim punktem programu pierwszego dnia był wyjazd do Binarowej, gdzie mieliśmy okazję obejrzeć jedną z najstarszych cerkwi w Polsce, którą do wysokości 110 cm zalała woda. Jest to cerkiew posiadająca najpiękniejsze polichromie w Polsce. Znajduje się w nie jedyny konfesjonał, gdzie

ksiądz słucha spowiedzi jednocześnie całej rodziny. To naprawdę cudowne miejsce, które zapadło zapewne wszystkim w pamięci. O godzinie 18.00 wróciliśmy do Grybowa gdzie zjedliśmy obiadokolację zmęczeni, ale za to zadowoleni udaliśmy się na zasłużony odpoczynek.

Drugi dzień pobytu zaczął się od śniadania przy szwedzkim stole, apetyt dopisywał wszystkim. O godzinie 9.30 spotkaliśmy się z przewodnikiem i pojechaliśmy w kierunku Wysowej przez rzekę Florinkę i Ropę do Łosia podziwiając przepiękną dolinę i zaporę wodną na Klimkówce. Miejscowość Łosie słynie z wielkiej operatywności mieszkańców, bo właśnie oni wynaleźli smary do urządzeń tocznych bazując najpierw na roślinach a potem na ropie. Jednak największą sławę przyniosły im przepiękne kobiety, które były obiektem pożądania wszystkich mężczyzn, jednak one za mąż mogły wychodzić tylko za mężczyzn ze swojej społeczności.

Po zwiedzaniu zapory przejechaliśmy około 5 km z powrotem oglądając drugą zaporę i przepiękne jezioro, które zostało nazwane morskim okiem Niskiego Beskidu wrażenie było niesamowite a dobra pogoda pozwalała udokumentować wszystko na zdjęciach. Z Łosia pojechaliśmy do Wysowej zwiedzaliśmy przepiękne uzdrowisko degustowaliśmy cudowną wodę, kupiliśmy prezenty. Później pojechaliśmy na granicę Polsko Słowacką podziwiając z tego miejsca nieco większe szczyty Beskidu Słowackiego.

Następnym punktem programu był przyjazd do Kwiatonia i zwiedzanie cerkwi, która jest obiektem Unesco. Po zwiedzaniu i zapoznaniu się z jej historią przedstawił kustosz. Udaliśmy się do Regatowa przez Gładyszów na przełęcz Małostowską. Zwiedzaliśmy cmentarz z I wojny światowej oraz schronisko PTTK na wysokości 920 nad poziomem morza. Z przełęcz Małostowskiej udaliśmy się do Sękowej gdzie zwiedzaliśmy zabytkowy kościół drewniany. Następnie pojechaliśmy do miejscowości Siary zwiedzając przepiękny Pałac Długoszków. Pałac zrobił niesamowite wrażenie oranżerie z fontannami oraz wyposażenie wnętrza pałacu. Można było podziwiać wszystko w towarzystwie właściciela tej posiadłości, który opowiadał o jego historii.

Ostatnim punktem programu był pobyt w Owczarach i zwiedzanie jednej z najpiękniejszych cerkwi Beskidu Niskiego. Około godziny 17.00 przyjechaliśmy do ośrodka w Grybowie gdzie pożegnaliśmy się z przewodnikiem, zjedliśmy obiadokolację i o 18.00 udaliśmy się w drogę powrotną. Wszyscy byli pod ogromnym wrażeniem bogatego programu, znakomitej organizacji i stworzonej przez wszystkich atmosferze. Uczestnicy żalowali, że to już koniec i trzeba wracać do codzienności oferując się na następną wycieczkę.

GMINA BULKOWO

Gabriel Graczyk
Wójt Gminy Bulkowo

Urząd Gminy
ul. Szkolna 1, 09-454 Bulkowo
tel. (24) 265-20-13, fax. (24) 265-23-50
e-mail: gmina@bulkowo.pl
www.bulkowo.pl

Rozstrzygnięcie konkursu „Najpiękniejsze tereny mojej gminy”

W dniu 25 października 2011 roku w pięknych plenerach zabytkowego dworku w Worowicach został rozstrzygnięty po raz pierwszy konkurs „**Najpiękniejsze tereny mojej gminy**” o nagrodę Wójta Gminy Bulkowo. Miał on na celu ukazanie piękna i estetyki zagospodarowań terenów przydomowych. Udział w konkursie zgłosiło 11 osób w kategorii ogródek przydomowy i 1 osoba w kategorii balkon. Komisja konkursowa wykonała po kilka zdjęć zgłoszonych terenów w dwóch terminach, I etapie wiosennym - I połowa czerwca oraz w II etapie jesiennym - I połowa października. Jury oceniając prace zwracało uwagę na koncepcję, kompozycję, pomysłowość oraz spójność budynków z terenem.

Komisja po przeanalizowaniu zebranych prac nagrodziła wszystkich uczestników dyplomami i nag-

WYDARZENIA, UROCZYSTOŚCI

Z okazji 93 rocznicy Niepodległości Polski Starosta Płocki Michał Boszko wraz z Wiceprzewodniczącymi Rady Powiatu: Adamem Bartosiakiem i Danielem Zaborowskim złożyli kwiaty pod płytą Grobu Nieznanego Żołnierza w Płocku. W uroczystości wziął udział Poczёт Choraǳwiany Powiatu reprezentowany przez radnych Powiatu: Krzysztofa Wielca, Jana Boszko i Waldemara Zawadzkiego.
(11.11.2011 r.)

Starosta Michał Boszko dorocznym zwyczajem spotkał się ze środowiskiem kombatanów w siedzibie Starostwa Powiatowego w Płocku i przekazał „Mikołajkowe” promocyjne publikacje powiatu „Z Ziemi Płockiej pod Grunwald”.
(6.12.2011 r.)

Pierwsza w historii powiatu wizyta przedstawicieli Chin. Grupa samorządowców z miasta Jiaxing odwiedziła nasz powiat oraz władze powiatu płockiego, dzieląc się swoimi doświadczeniami w dziedzinie rozwoju infrastrukturalnego swoich małych ojczyzn.
(8.12.2011 r.)

Interesująca inicjatywa Starosty Płockiego oraz Regionalnego Centrum Edukacji Ekologicznej organizacji warsztatów ekologicznych pn. „Energia słoneczna, pompy ciepła” w Zielonej Szkole w Sendeniu, pod kierunkiem Janiny Kawatczewskiej, Wiceprezes RCEE.
29-30.11.2011 r.

SESJE RADY POWIATU

Komisja Uchwał i Wniosków przedstawia projekty uchwał. Od lewej: Wojciech Zmysłowski, Krzysztof Wielec- przewodniczący, Andrzej Samoraj.

Podziękowania dla Parlamentarzyistów za współpracę i okazaną pomoc samorządowi powiatu płockiego. Od lewej: senator RP Michał Boszko, poseł na Sejm RP prof. Zbigniew Kruszewski, starosta płocki Piotr Zgorzelski, przewodniczący rady Adam Sierocki.

Radni powiatu z uwagą słuchają sprawozdania z realizacji „Strategii Rozwoju Powiatu Płockiego”. Od lewej: Wiesław Woźniak, Paweł Jakubowski, Marcin Piotrowski, Elżbieta Olendrzyńska, Andrzej Samoraj.

Komisja Uchwał i Wniosków na VIII Sesji Rady Powiatu w składzie (od lewej) Jan Boszko, Zbigniew Kisielewski, Marek Moderacki.

Uczestnicy październikowej sesji Rady Powiatu. Od lewej: przewodniczący rady gminy Słubice Sławomir Januszewski, wójt gminy Słubice Józef Walewski, wójt gminy Słupno Stefan Jakubowski oraz dyrektorzy wydziałów starostwa i powiatowych jednostek organizacyjnych.

O problemach rolnictwa i obszarów wiejskich krótki referat wygłosiła dr Ludmiła Będzikowska, wykładowca PWSZ.

Wrześniowa debata o sytuacji wsi i rolnictwa w powiecie płockim z udziałem radnych powiatu i zaproszonych gości. Od lewej: radni - Andrzej Kuliński, Zbigniew Kisielewski, Jan Boszko, Wiesław Woźniak, Paweł Jakubowski, Elżbieta Olendrzyńska, Henryk Kamiński, Marek Moderacki, Tomasz Skorupski, Jarosław Dorobek oraz goście – powiatowy lekarz weterynarii Jacek Gruszczyński, kierownik delegatury WIORiN Teresa Skóra, kierownik oddz. MODR Wojciech Banaszczak.

SESJE RADY POWIATU

Komisja Skrutacyjna oblicza wyniki głosowania tajnego dla wyboru starosty plockiego, wicestarosty i pozostałych członków Zarządu Powiatu. Od lewej: Henryk Kamiński, Elżbieta Olenarczyńska- przewodnicząca, Wiesław Woźniak.

Posel – elekt Piotr Zgorzelski składa mandat radnego powiatu i rezygnację z funkcji starosty plockiego dziękując tym samym za współpracę z Radą i Zarządem Powiatu. Od lewej: wiceprzewodniczący rady Daniel Zaborowski, przewodniczący rady Adam Sierocki, poseł-elekt Piotr Zgorzelski, wiceprzewodniczący rady Adam Bartosiak.

Gratulacje od Rady i Zarządu Powiatu dla nowo wybranych Parlamentarzystów Ziemi Plockiej. Od lewej: wiceprzewodniczący rady Daniel Zaborowski, przewodniczący rady Adam Sierocki, posłowie na Sejm RP VII kadencji - Elżbieta Gapińska, Wojciech Jasiński, Marek Opiola, starosta plocki Michał Boszko, wiceprzewodniczący rady Adam Bartosiak.

Nowo wybrany starosta plocki Michał Boszko udziela wywiadu przedstawicielom lokalnych redakcji prasy, radia i telewizji.

Zarząd Powiatu w Płocku w składzie osobowym po wyborach 26 października 2011 r. Michał Boszko – starosta plocki, Jan Ciastek- wicestarosta, Lech Dąbrowski- członek Zarządu, Tomasz Duda – członek Zarządu, Apolinary Gruszczyński- członek Zarządu oraz towarzyszący Adam Sierocki- przewodniczący rady, Daniel Zaborowski- wiceprzewodniczący rady, Adam Bartosiak- wiceprzewodniczący rady.

WYDARZENIA, UROCZYSTOŚCI

W imieniu Starosty Płockiego Pan Jan Ciastek – Wicestarosta odebrał honorowy tytuł Symbolu Polskiej Samorządności 2011 z rąk Redaktora Naczelnego czasopisma „Monitor Rządowy” Jakuba Lisickiego.

(9 listopada 2011 r.)

Starosta Michał Boszko składa gratulacje podczas Dni Honorowego Krwiodawstwa w Płocku 25 listopada 2011 r.

Już od 16 lat Płockie Targi Pracą cieszą się ogromnym zainteresowaniem.
5 października 2011 r.

Podczas dorocznego Dnia Edukacji Narodowej Starosta wyróżnił nauczycieli z terenu powiatu płockiego, a w części artystycznej w pięknych wnętrzach Muzeum Mazowieckiego wystąpiła Jolanta Tyszkiewicz.

(14 października 2011 r.)

Stypendyści Prezesa Rady Ministrów wraz z opiekunami ze szkół prowadzonych przez Powiat Płocki podczas uroczystości w płockim Muzeum Diecezjalnym.

1 grudnia 2011 r.

rodami rzeczowymi, w postaci książek o tematyce ogrodniczej.

Wójt Gminy Bulkowo Gabriel Graczyk podziękował wszystkim za udział w konkursie oraz za wrażliwość na otaczające piękno, a także wyraził podziw i uznanie nad ogromem prac włożonym w ogrody i tereny zielone. Pogratulował również uczestnikom konkursu i zachęcił do udziału w następnej edycji. W uroczystości udział wzięli również Przewodniczący Rady Gminy Bulkowo Waldemar Kajka oraz sponsor nagród Radny Rady Powiatu Płockiego Tomasz Skorupski.

Nagrody oraz dyplomy ze szczególnym wyróżnieniem otrzymali:

- Rakowski Kazimierz – Dobra
- Pęczyńska Janina – Szasty
- Paul Wiesława – Chlebowo
- Bandyk Elżbieta – Bulkowo
- Wolińska Barbara – Stare Łubki

Nagrody oraz Dyplomy otrzymali:

- Grąbczewski Jan – Dobra
- Raćkowska Daniela – Nadułki
- Deptuła Anna – Nowe Łubki
- Łukasiak Krzysztof – Chlebowo
- Koper Anna – Krzykosy
- Guziński Sławomir – Rogowo
- Pielaszewska Sabina – Bulkowo

Wszystkim uczestnikom serdecznie gratulujemy oraz zapraszamy do udziału w następnej edycji konkursu.

Rajd Rowerowy „Aktywna Sobota” oraz „Dni Ochrony Przyrody” pod patronatem Wójta Gminy Bulkowo

W dniu 08 października 2011 roku Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej oraz Szkolny Klub Ligi Ochrony Przyrody w Bulkowie zorganizowały Rajd rowerowy pod Patronatem Wójta Gminy Bulkowo Gabriela Graczyka. **Rajd zainaugurował obchody Dni Ochrony Przyrody oraz rozpoczął cykl „Aktywnych Sobót”, a w przyszłości „Aktywnych Niedzieli”, które promują rodzinny sposób zagospodarowania wolnego czasu i zadania z zakresu „profilaktyki pozytywnej”.**

W rajdzie uczestniczyli gimnazjaliści z Bulkowa i Blichowa oraz uczniowie Szkoły Podstawowej w Nowych Krubicach.

Organizatorzy dziękują:

- Prezesowi okręgu LOP w Płocku, Panu Władysławowi Skalnemu za wygłoszenie dla młodzieży prelekcji o tematyce przyrodniczej,
- Panu Radosławowi Wist - sponsorowi artykułów żywnościowych na potrzeby ogniska,
- Kierownikowi Posterunku Policji w Bodzanowie asp. Wojciechowi Koper,
- Panu Wojciechowi Kalinowskiemu - leśniczemu za udostępnienie terenu wokół leśniczówki,
- Panu Cezaremu Dziełakowskiemu – Radnemu Gminy Bulkowo,
- Panu Bogusławowi Żuchowskiemu - Dyrektorowi ZSO w Bulkowie, Pani Alfredzie Dembińskiej - zastępcy dyrektora, oraz Kadrze Nauczycielskiej za opiekę nad dziećmi i młodzieżą,
- Pani Mirosławie Michalak - Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Pierwsze Gminne Obchody Narodowego Święta Niepodległości

93 lata temu, po okresie zaborów, 11 listopada 1918 roku Polska odzyskała niepodległość. Ten symboliczny dzień od 1937 roku stał się Świętem Narodowym. Czas po II wojnie światowej, gdy Polska znalazła się w strefie wpływów radzieckich, nie dawał możliwości jawnych obchodów tego ważnego dla Polaków dnia. Na szczęście już od ponad 20 lat 11 listopada Polacy znów mogą cieszyć się Świętem Odzyskania Niepodległości.

Jesień i nie najlepsza pogoda nie sprzyjała świętowaniu, jednak w tym roku, z inicjatywy Wójta Gminy Bulkowo, Pana Gabriela Graczyka, po raz pierwszy zorganizowane zostały gminne obchody tego radosnego Święta Narodowego. Organizacją uroczystości zajął się Zespół Szkół Ogólnokształcących w Blichowie pod przewodnictwem dyrektora, Pana Krzysztofa Włodarskiego przy wydatnej pomocy proboszcza tutejszej parafii ks. Dziekana Włodzimierza Dzieńkowskiego.

Uroczystości, które odbyły się w kościele pw. św. Anny w Blichowie rozpoczęły się o godzinie 10.00 oficjalnym powitaniem zaproszonych gości, wśród których znaleźli się Kombatanci, Wójt Gminy Bulkowo Pan Gabriel Graczyk, Radny Rady Powiatu Płockiego Pan Tomasz Skorupski, Radni Rady Gminy Bulkowo z Przewodniczącym Panem Waldemarem Kajką, Dyrektorzy placówek oświatowych a także uczniowie - przedstawiciele szkół z terenu gminy. W swoim wystąpieniu Wójt Gminy Bulkowo, Pan Gabriel Graczyk, nawiązał do zorganizowanego przez 44 Drużynę Harcerską w Blichowie, pierwszego harcerskiego turnieju strzeleckiego „Dni Wolności – Worowice 2011”, łączącego się tradycją ze związkami

strzeleckimi sprzed I wojny światowej. Należy dodać, że rywalizacja toczyła się o Puchary ufundowane przez Wójta Gminy Bulkowo, Pana Gabriela Graczyka oraz Komendanta Hufca ZHP „Mazowsze” Płock hm. Adama Wenklera. Po przemówieniach uczniowie Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Blichowie przedstawili widowisko słowno-muzyczne, którego tematem przewodnim była historia Polski od XVI wieku aż do czasów współczesnych. Radość ze święta najmocniej uwydatniała się w piosenkach legionowych, które zgodnie śpiewały dwa chóry (dziewcząt i chłopców).

Po części artystycznej nagrodzeni zostali laureaci konkursów tematycznie związanych ze Świętem Niepodległości.

Wśród uczniów szkoły podstawowej w konkursie literackim „Współczesny nastoletni patriota – jak nim być?” pierwsze miejsce zajęła uczennica klasy VI Szkoły Podstawowej w Nowych Łubkach – Weronika Wójcik. Drugie miejsce - Mateusz Klonowski, uczeń klasy VI Szkoły Podstawowej w Blichowie, trzecie – Alicja Wiercioch, uczennica klasy VI Szkoły Podstawowej w Krubicach. Wyróżnienie otrzymała Daria Cylińska, uczennica klasy VI Szkoły Podstawowej w Bulkowie.

W kategorii uczniów gimnazjum wszystkie trzy miejsca przypadły uczniom z Gimnazjum w Blichowie. Nagrodę za pierwsze miejsce otrzymał **Marek Trembiński**, uczeń klasy III, za drugie – **Joanna Klonowska** z klasy II, a za trzecie – **Patrycja Piasecka**, także uczennica klasy II.

W konkursie plastycznym „Wolna i niepodległa”, klasyfikacja końcowa przedstawiała się w sposób następujący:

kategoria uczniów szkół podstawowych:

Klasy I-III

I miejsce Wiktoria Krawczyk SP Krubice

II miejsce Sebastian Żochowski SP Nowe Łubki

III miejsce Aleksandra Golus SP Nadułki

Wyróżnienie Julia Kaźmierczak SP Blichowo

Klasy IV-VI

I miejsce Aleksandra Musiał SP Nowe Łubki

II miejsce Damian Pesel SP Blichowo

III miejsce Katarzyna Goszczyńska SP Nowe Łubki

Kategoria uczniów gimnazjów

I miejsce Karolina Janiak Blichowo

II miejsce Dominika Rembiewska Bulkowo

III miejsce Kinga Krzemińska Blichowo

Po rozstrzygnięciu konkursów ksiądz proboszcz, Włodzimierz Dzieńkowski odprawił uroczystą Mszę Świętą w intencji Ojczyzny, którą wzbogaciły pieśni w wykonaniu uczniów ZSO w Blichowie i kazanie – wyjątkowo głęboko trafiające do serc zebranych w świątyni.

Uroczystości zakończyły się zwiedzaniem wystawy „Znaki Państwa Polskiego – herb – barwy – hymn”. wypożyczonej z Muzeum Niepodległości w Warszawie i obiadem przygotowanym przez Radę Rodziców Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Blichowie.

Patronat medialny nad uroczystościami sprawował „Tygodnik Płocki” oraz portal historii ożywionej „dobroni.pl”

I Turniej Strzelecki Hufca ZHP – „Mazowsze” Płock „DNI WOLNOŚCI WOROWICE 2011”

Święto Niepodległości to okazja do przekazania młodemu pokoleniu wartości związanych z patriotyzmem, poznaniem historii naszego kraju, może być także sposobnością do świętowania „na wesoło” i dobrej zabawy.

W dniach 4-5 listopada 2011 roku, w zabytkowym dworcu w miejscowości Worowice grupa harcerzy z 44 Drużyny Harcerskiej w Blichowie przygotowała i przeprowadziła I Turniej Strzelecki Hufca ZHP „Mazowsze” Płock – DNI WOLNOŚCI – WOROWICE 2011. To wydarzenie oficjalnie rozpoczęło Gminne Obchody Narodowego Święta Niepodległości w Gminie Bulkowo. Turniej połączony był z biwakiem harcerskim.

Zmagania strzeleckie poprzedzone były uroczystym, wieczornym świeczkowiskiem, z gawędą, śpiewem oraz zabawami harcerskimi. Czterdziestu uczestników

z 44 Drużyny Harcerskiej w Blichowie oraz uczniów ZSO w Blichowie uczciło ROCZNICĘ ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI, popularyzując polskie tradycje strzeleckie. Harcerze odpowiedzieli na apel Wójta Gminy Bulkowo – Pana Gabriela Graczyka, który był inicjatorem gminnych obchodów. Pan Wójt ufundował również puchar dla najlepszego strzelca zawodów. Fundatorem pucharu w kategorii harcerek był Komendant Hufca ZHP „Mazowsze” Płock - hm. Adam Wenkler.

Współzawodnictwo o trofea rozpoczęło się w sobotę rano od gawędy i pokazu, który przeprowadził zaproszony na uroczystości Pan Albert Kołodziej-ski. Sędzia i instruktor strzelectwa. Druh Albert przygotował pokaz broni myśliwskiej oraz opowiadał o tajnikach strzelectwa, ochronie gatunków zagrożonych zwierząt oraz sposobach polowań.

Na strzelnicę przygotowanej przez uczestników biwaku, rywalizacja odbywała się w dwóch kategoriach: harcerek i harcerzy. Po dwóch godzinach strzelania, zawody wyłoniły zwycięzców. Uroczysty apel kończący turniej, rozpoczął się od Hymnu Państwowego, następnie głos zabrali zaproszeni goście. Po słowach skierowanych do harcerzy i gratulacjach, nadszedł najbardziej oczekiwany moment, wyłonienia zwycięzców oraz wręczenia nagród przez fundatorów.

W kategorii dziewcząt puchar ufundowany przez Komendanta Hufca ZHP „Mazowsze” Płock – hm. Adama Wenklera, przypadł w udziale jednej

z najmłodszych uczestniczek turnieju Sylwii Leszczyńskiej. W kategorii chłopców Puchar Wójta Gminy Bulkowo – Pana Gabriela Graczyka zdobył Wojciech Auguścik. Miłą niespodzianką dla uczestników pobytu w Worowicach była nagroda przekazana przez Pana Alberta Kołodziejskiego dla najbardziej zaradnego i wzorowego harcerza biwaku w Worowicach – nagroda ta powędrowała do Gabrysi Staśkiewicz. Opiekę instruktorską nad uczestnikami zawodów pełnili: dh. Anna Peciakowska, dh. Marta Tybuś, dh. Przemysław Szelągowski.

I Turniej Strzelecki Hufca ZHP „Mazowsze” Płock – DNI WOLNOŚCI – WOROWICE 2011 zakończył się harcerskim grillowaniem. Jak zapewnili przybyli na zawody goście, turniej wpisze się w kalendarz uroczystości gminnych i harcerskich. Już teraz zapraszamy wszystkich harcerzy Hufca ZHP „Mazowsze” Płock na zawody w przyszłym roku.

Diaamentowe i Złote Gody w Bulkowie

Rocznica ślubu to wzruszająca uroczystość. Wracają chwile i wspomnienia sprzed lat. Tak było również 8 września 2011r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w Bulkowie, gdzie obchodziliśmy jubileusz 60-lecia pożycia małżeńskiego Państwa Krystyny i Adama Natkowskich oraz jubileusz 50-lecia pożycia małżeńskiego Państwa Genowefy i Wacława Kądraczych, Jadwigi i Stanisława Wiśniewskich, Janiny i Tadeusza Kozińskich, Teofili i Edmunda Sochoczych, Aliny i Emanuela Jakubowskich oraz Anny i Stanisława Gronczewskich.

Na początku uroczystości zebrani usłyszeli marsz weselny Mendelsona. Po okolicznościowym wystąpieniu Kierownika USC Mieczysława Całki Jubilaci złożyli tradycyjne ślubowanie i podziękowania za wspólne 60-letnie i 50-letnie życie. Gorące życzenia jubilatów złożył Wójt Gminy Gabriel Graczyk i Przewodniczący Rady Gminy Waldemar Kajka. Na wniosek Wójta Gminy Bulkowo Prezydent RP

Bronisław Komorowski nadał szanownym małżonkom medale „Za długoletnie pożycie małżeńskie”, którymi Wójt i Przewodniczący Rady Gminy udekorowali dostojnych Jubilatów. Wręczono również pamiątkowe księgi z życzeniami i kwiaty.

Następnie przy symbolicznym toaście i słodkim torcie wspominano dobre chwile wspólnie spędzonych lat. Dostojni jubilaci czuli się wyjątkowo, nie mogąc ukryć wzruszenia podziękowali za pamięć i organizację tak pięknej uroczystości.

Diaamentowym i Złotym Jubilatom życzymy dalszych szczęśliwych lat, pełnych zdrowia i spokoju.

„Aktywna sobota” w Gminie Bulkowo - spotkanie z doradcą zawodowym w Gimnazjum ZSO w Blichowie

W dniu 19 listopada 2011 roku Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Bulkowie w ramach „aktywnej soboty” zorganizował spotkanie z doradcą zawodowym Ochotniczego Hufca Pracy w Zespole Szkół Ogólnokształcących w Blichowie.

Warsztat poprowadziła Pani Edyta Białczak - doradca zawodowy z Mobilnego Centrum Informacji Zawodowej OHP w Płocku. Zajęcia miały na celu umożliwienie słuchaczom nabycie umiejętności planowania dalszej edukacji, określenie predyspozycji zawodowych, dalszego profilu kształcenia uczniów, zdobycie wiedzy i umiejętności niezbędnych podczas poszukiwania pracy.

Uczestnicy spotkania dziękując za ważne i potrzebne zajęcia wyrazili zainteresowanie dalszymi spotkaniami z doradcą zawodowym.

W dalszej współpracy planowane są kolejne edycje warsztatów dla uczniów, oraz pedagogizacja rodziców, dostarczająca wiedzy w zakresie określenia dalszego kierunku kształcenia, zgodnie z predyspozycjami, zainteresowaniami uczniów.

Wójt Gminy Bulkowo Pan Gabriel Graczyk oraz Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Bulkowie składają podziękowania:

- Pani Elżbiecie Popczuk- Komendantowi Mazowieckiej Wojewódzkiej Komendy OHP w Warszawie
- Pani Małgorzacie Kowalskiej Dyrektor Centrum Edukacji i Pracy Młodzieży w Płocku
- Pani Edycie Białczak- doradcy zawodowemu OHP
- Panu Krzysztofowi Włodarskiemu Dyrektorowi ZSO w Blichowie

Dziękujemy Państwu za cenną współpracę, zaangażowanie, wykonaną pracę na rzecz społeczności z naszej gminy.

MIASTO I GMINA DROBIN

Sławomir Wiśniewski
Burmistrz Miasta i Gminy
Drobin

Urząd Miasta i Gminy w Drobinie
ul. Marszałka Piłsudskiego 12,
09-210 Drobin,
tel. (24) 260-14-41,
faks. (24) 260-10-62
e-mail: e-mail: umgdrobin@plo.pl

Koniec roku to czas na podsumowania. Wymiernym wskaźnikiem aktywności każdego samorządu terytorialnego jest rozmiar działań inwestycyjnych. Miło nam poinformować, że w 2011 r. wydatki na inwestycje w Mieście i Gminie Drobin będą bliskie 5 mln zł.

Oto największe przedsięwzięcia inwestycyjne:

W miejscowości Karsy została wykonana inwestycja pn. pn.: „**Poczwórne powierzchniowe utwardzenie nawierzchni dróg gminnych nr 290514W i nr 290515W**”. Droga o długości 2 km i szerokości 5 m została poczwórnie powierzchniowo utwardzona nawierzchnią emulsją asfaltową średniorozpadową i kruszywem o frakcjach 0/31,5mm. Łączna grubość warstw nawierzchni wynosi 4 cm. Na części drogi została wykonana podbudowa z kruszywa łamanego.

Wykonano również sześć przepustów oraz częściowo pogłębiono rowy. Jest to pierwsza droga wybudowana na terenie naszej gminy w tej technologii, która jest wielokrotnie tańszą alternatywą dla drogich asfaltowych dróg. Wykonawcą był Zakład Usługowo Handlowy SESUD Ciechanów. Inwestycja o wartości 290 tys. została dofinansowana z budżetu województwa mazowieckiego w wysokości 56 tys. zł.

W II połowie listopada b.r. wykonano zadanie pn.: „**Przebudowa drogi gminnej relacji Dobrosielice - Kowalewo - II warstwa ścieralna na odcinku 1 km**”. Wykonawcą, wyłonionym w trybie przetargu nieograniczonego, było Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Płocku. Koszt robót budowlanych 153 tys. zł.

BUDUJEMY ORLIKA!

W Drobinie przy ul. Spółdzielczej – na terenie Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji – powstaje kompleks boisk sportowych z zapleczem szatniowym. Projekt jest współfinansowany z rządowego programu „**Moje Boisko – Orlik 2012**” oraz z **budżetu województwa mazowieckiego**. Wartość zadania 1,3 mln zł, z czego maksymalne dofinansowanie wynosi 833 tys. zł. Wykonawcą robót budowlanych jest Moduł System Serwis Sp. z o.o., Płock.

W ramach zadania powstaje: boisko piłkarskie o wymiarach 30m x 62m z nawierzchnią z trawy syntetycznej wraz z wyposażeniem (dwie bramki do gry w piłkę nożną); boisko wielofunkcyjne do koszykówki i piłki siatkowej o wymiarach 19,1m x 32,1m o nawierzchni poliuretanowej oraz kosze do koszykówki i komplet wyposażenia do gry w piłkę siatkową; budynek sanitarno-szatniowy pełniący funkcje magazynu sprzętu gospodarczo-sportowego, szatni oddzielnie dla każdej płci lub drużyny, zespołu higieniczno-sanitarnego, pomieszczenia gospodarza obiektu i trenera środowiskowego. Obiekt będzie oświetlony przy pomocy 8 słupów oświetleniowych dla boisk.

W dniu 28.12.2010 r. Burmistrz podpisał umowę o dofinansowanie projektu „**Podniesienie**”

jakości kształcenia poprzez przebudowę i budowę obiektów oświatowych w gminie Drobin” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013. Priorytet VII – Tworzenie i poprawa warunków rozwoju kapitału ludzkiego. Działanie 7.2 Infrastruktura służąca edukacji. Zgodnie z umową projekt o wartości 5,3 mln otrzyma dofinansowanie w wysokości 83,65% faktycznie poniesionych kosztów tj. maksymalnie 4,4 mln zł.

W 2010 r. został zrealizowany pierwszy etap projektu tj. **„Przebudowa z rozbudową Miejsko-Gminnego Przedszkola w Drobinie”**. W ramach inwestycji istniejący budynek został rozbudowany o dwa wiatrołapy i sale do zajęć rekreacyjnych dla dzieci przedszkolnych wykorzystywaną również do różnych imprez okolicznościowych, zostały ocieplone istniejące ściany zewnętrzne budynku oraz stropodach. Zostały wykonane nowe instalacje: c.o., elektryczna oświetleniowa i gniazd wtykowych, a także kompletnie przebudowane zaplecze kuchenne. Zadanie zostało poddane kontroli, rozliczone, a refundacja kosztów - w wysokości 755 tys. zł - przelana na konto gminy w pierwszym kwartale 2011 r.

W 2011 r. przystąpiliśmy do realizacji kolejnego etapu projektu tj. **przebudowy budynku dydaktycznego „B” i sali gimnastycznej Zespołu Szkół Drobinie oraz budowy kompleksu boisk sportowych i urządzenia terenu przy ZS w Łęgu Probo-**

W obiektach Szkół w Drobinie wykonano „kapitalny remont”. Wykonano prace termomodernizacyjne, które polegały na przebudowie c.o., wymianie okien i drzwi zewnętrznych oraz dociepleniu ścian i stropów. Zostały wymienione drzwi wewnętrzne, wyrównane i pomalowane ściany, wyremontowane łazienki, wymienione posadzki, a w sali gimnastycznej

położono nową sportową podłogę. Oprócz tego w sali gimnastycznej została wymieniona instalacja elektryczna, a plac łączący budynek szkolny z salą gimnastyczną został wyłożony nową kostką brukową. **Przy Zespole Szkół w Łęgu Probo-** **stwie został wybudowany kompleks boisk sportowych składający się z boiska do koszykówki i siatkówki o nawierzchni z trawy syntetycznej, boiska piłki ręcznej o nawierzchni z poliuretanowej, rzutni do pchnięcia kulą.** Pozostały teren szkolny został wyłożony kostką brukową oraz urządzono tereny zielone. Koszt całej inwestycji (Drobin i Łęg) wyniesie prawie 3 mln zł.

Projekt obejmuje również przeprowadzenie remontu kapitalnego najstarszego budynku dydaktycznego Zespołu Szkół w Drobinie. Przewidziany w projekcie zakres robót to dokończenie wymiany okien, odnowienie elewacji, przebudowa c.o. wymiana drzwi wewnętrznych i podłóg oraz remont instalacji elektrycznej.

GMINA MAŁA WIEŚ

Andrzej Barciński
Wójt Gminy Mała Wieś

Urząd Gminy w Małej Wsi
ul. Kochanowskiego 1, 09-460 Mała Wieś
tel. (24) 269 79 60; (24) 269 79 61
gmina@malawies.pl
www.malawies.pl
www.malawies.bip.org.pl

„Im więcej człowiek umie, tym sobie lepiej w życiu poradzi”

Wywiad z Grzegorzem Dębskim

Niedawno skończył 25 lat. Trębacz, nauczyciel w Płockiej Szkole Muzycznej, muzyk Płockiej Orkiestry Symfonicznej, współzałożyciel i członek formacji muzycznych – kwartetu dętego MałoWiejska Blacha, zespołu estradowego RCB. Ostatnio jego umiejętności można było podziwiać podczas koncertu „Muzyka w Muzeum” w Muzeum Mazowieckim w Płocku.

Wychował się i nadal jest związany z Małą Wsią. Dziś znalazł się w ogniu pytań pięciorga mieszkańców gminy: Marzeny Roźniak – polonistki z gimnazjum, swojej dawnej wychowawczynie, Elżbiety Śmigielskiej – kierowniczkii Gminnego Ośrodka Kultury, z którym od lat jest bardzo zaprzyjaźniony oraz członków szkolnej gazetki „Gimnasion”: Natalii Bartosińskiej, Marty Kurowskiej i Michała Ostrowskiego.

M.O. – Od ilu lat gra Pan na trąbce?

Zacząłem, jak miałem 8 lat. Wcześniej, gdy miałem 5 lat tata kupił keyboard Yamaha, taki mały „kejbordzik”, na którym stawiałem swoje pierwsze muzyczne kroki. Później, pod koniec pierwszej klasy podstawówki stwierdził, że mnie zapisze do szkoły muzycznej. No i poszedłem na egzamin, zdając na cichy instrument o nazwie flet, bo mieszkaliśmy wtedy w bloku. Nie przyjęto mnie na ten instrument, bo w porównaniu do innych osób byłem za słaby. Zaproponowano mi natomiast trąbkę, a że nie wiedziałem, z czym to się wiąże, więc się zgodziłem. Zacząłem się uczyć, mając osiem lat, a teraz mam 25, można łatwo przeliczyć, ile lat „męczę” się z tym instrumentem.

M.O. – Ile trąbek miał Pan przez ten czas?

Muszę głośno policzyć. Pierwsza to był spadek po dawnej orkiestrze dętej w Małej Wsi, którą tata wydobyl z jakiegoś magazynu Cukrowni. Później

dostałem już trąbkę ze szkoły muzycznej – amatorski model firmy „Amati”. Po kilku latach była następna trąbka ze szkoły: model uczniowski firmy „Bach”. Jeszcze później trzecia, gdyż trąbki się różnią, w zależności od stopnia zaawansowania i umiejętności gry. Rok przed dyplomem kupiłem sobie dopiero pierwszą własną: profesjonalny model firmy Selmer: Concept TT. Czyli przez okres nauki w szkole muzycznej grałem na pięciu trąbkach.

M.R. – Ciekawe ile kosztuje taka profesjonalna trąbka?

Zależnie od ceny euro i dolara. Ogólnie zaczynają się od siedmiu tysięcy złotych. Z trąbkami jak z samochodami: im lepsza marka...

Wyliczając dalej, to obecnie mam 4 trąbki różnego rodzaju: w stroju B (najbardziej popularna); w stroju C (do grania głównie w orkiestrze symfonicznej); Piccolo (malutka, gra oktawę wyżej od normalnej) oraz od niedawna posiadam replikę trąbki barokowej, na jakiej grano od XVII wieku.

E.Ś. – Gdzie ją wykorzystujesz?

No, do grania (*śmiech*) ... tzn. do utworów typowo barokowych. Jest to replika trąbek naturalnych, które były używane praktycznie do początku XIX wieku. Dopiero po śmierci Beethovena konstruktorzy wynaleźli wentyle i trąbka mogła grać chromatycznie. Ta barokowa wykorzystana jest w orkiestrach, zespołach, które grają muzykę barokową na instrumentach z tejże epoki. Gra wyżej, jest cichsza, ale ma bardziej miły i miękki dźwięk w porównaniu do tej współczesnej.

M. O. – Czy ktoś wspierał Pana w tym graniu? Rodzina...

Tak, wiadomo, bez pomocy bliskiej i dalszej rodziny byłoby ciężko. Nie ukrywajmy, dla człowieka młodego, kilkunastoletniego, dojazdu po 30 kilometrów i uczenie się w 2 szkołach na raz jest trudne. Ponadto dla rodziców zawsze było to dodatkowe obciążenie. Jeśli chodzi o zachęcanie do gry, to rodzina zawsze mi pomagała. W pierwszych latach co roku pod wpływem kaprysów „rezygnowałem” ze szkoły muzycznej, czasami się buntowałem, że już mi się nie chce, że to męczy. Wtedy tata z mamą delikatnie mi tłumaczyli: jak już zacząłem, to szkoda tych lat i żebym skończył ten pierwszy stopień. Ponadto zawsze miło było pomimo stresu i wstydu zagrać jakiś utwór dla rodziny, chociaż współczuję tym, co wtedy tego słuchali. A im byłem starszy, tym bardziej sam się już mobilizowałem do grania. Ponadto świetnie motywował

mnie do gry pan Michał Głowacki, u którego uczyłem się gry przez całą szkołę muzyczną w Płocku oraz pan Tomasz Kacprzak, z którym miałem zajęcia zespołu kameralnego.

N.B. – Czyli nie było takiego buntu, że Pan był zmuszany, że nie, nie chcę ...?

Czasami tak było. Wiecie, tak do Was gimnazjalistów: jak kończycie lekcje, to wiadomo, chcecie się przejść z kimś tam po kwadracie, coś porobić, odpocząć, popoglądać TV itp.. A tutaj nie: obiad, w samochód, wywózka i do wieczora w innej szkole.

M.R. – Ale czasami chyba w autobus? Ja pamiętam, jak Cię widywałam: małego chłopca z dużym futerałem na trąbkę.

Autobusem głównie w soboty musiałem dojeżdżać. Teraz może jest trochę łatwiej, przede wszystkim jest inny komfort jazdy: samochody są wygodniejsze, a i przez Płock można płynniej jeździć. Pamiętam jak dojeżdżałem w latach 90-tych polonezem z rodzicami. Gdy wracaliśmy, zawsze auto było zapchane: ja z tyłu, obok mnie jakieś zabawki i towary do sklepu rodziców, walące się na głowę. Do tego trąbka na kolanach i kanapka w ręku na kolację.

M. K. – Czy lubił Pan chodzić do naszego gimnazjum?

To jest trudne pytanie. (śmiej) Wiadomo, każdy musi chodzić, bo do gimnazjum trzeba chodzić, przepisy prawne do tego zobowiązują... ale lubiłem. Nigdy nie zapomnę tej atmosfery z pierwszych lat, kiedy to gimnazjum się tworzyło. Wy macie o tyle fajnie, że przychodzicie do gotowej szkoły. Ja byłem w pierwszym roczniku, który poszedł do gimnazjum, do tworu, którego praktycznie nie było. Trafiłem do Pani Marzenki do klasy i tak naprawdę w ogóle nikt nie wiedział, jak ma to całe zamieszanie zwane Gimnazjum wyglądać. Wpierw cztery klasy wydzielone z podstawówki....

M.R. – Tak, potem była jeszcze taka barierka...

Tak, ale to już w drugim albo trzecim roku ...

M. R. Nie, w trzecim to już się przenieśliśmy do nowego budynku

Rzeczywiście była, przepraszam; w drugiej klasie był już korytarz przedzielony na część gimnazjalną i należąca do szkoły podstawowej.

M. R. I lekcje historii na korytarzu z Panią Kacperską...

Tak, no to było fajne. Czas takiego tworzenia nowej instytucji, kiedy nie było wiadomo, o co tak naprawdę chodzi. To było ...ciekawe doświadczenie.

M. R. – I jak wychodziliśmy na zewnątrz, oglądaliśmy miejsce, gdzie powstanie budynek. I nikt w to nie wierzył.

Gdzie?! gimnazjum!?!.... nie ma szans, bajki nam opowiadają, że jakieś gimnazjum będzie. No, lubiłem, lubiłem chodzić.

E.Ś. - A potem skończyłeś równocześnie Małachowiankę i szkołę muzyczną i poszedłeś na studia muzyczne. Coś o tych studiach poprosimy.

Zacznę od wyboru. To, że chciałem iść na Akademię Muzyczną wzięło się stąd, że trochę tą trąbką bardziej się zainteresowałem i któregoś dnia pomyślałem, że wchodzi reforma edukacji, czyli nowa matura. Nauczyciele tak naprawdę dokładnie nie wiedzieli, jak będzie wyglądać rekrutacja na studia. Oczywiście nas straszili: a uczcie się uczcie, bo nie wiadomo, czy będzie ta matematyka, czy będzie polski, jak to z tą prezentacją ustną, jak to na studiach będą przeliczać itd..... Doszedłem do wniosku, że „Jak wy nic nie wiecie, to ja się na to nie piszę, wolę iść do akademii muzycznej“. Tam muszę zagrać egzamin, jak się nada, to mnie wezmą. Wiadomo, że muszę tylko mieć zdaną maturę i nikt nie będzie punktów liczył. Najważniejsze jest, czy chętny potrafi grać czy nie.

Wybór Wrocławia wiązał się z tym, że tam uczy profesor Igor Cecocho, u którego bardzo chciałem studiować. Miałem starszego kolegę, który u niego był na warsztatach i wrócił z nich zachwycony. Ponadto dowiedziałem się też, że to jeden z lepszych w Polsce koncertujących trębaczy, jeden z lepszych nauczycieli. No i pojechałem do niego na kurs. A Profesor z akademickim spokojem powiedział mi: dźwięk zły, intonacja zła, artykulacja zła, muzycznie źle, może trochę technika dobra. Po takim zimnym prysznicu dostałem takiego kopa, że wziąłem się za siebie, bo jak facet taki poważny mówi, że to źle, to źle, to źle, to rzeczywiście nie jest z moim graniem dobrze. Od tego momentu nie miałem litości dla siebie. Przez pół roku ćwiczyłem i pracowałem jak głupi. Pojechałem za pół roku, na prywatną lekcję do Wrocławia. A tu znowu: to źle, to źle, to nadal źle, ale generalnie słyhać różnicę na lepiej.

No i później jeszcze przed klasą maturalną pojechałem drugi raz na kurs. Akurat ten kurs był pod samą granicą z Czechami, tak że tata po mnie musiał

przyjechać. Ja nie miałem odwagi spytać się wtedy Profesora, czy mam szansę studiować u niego, bo wiadomo, wyższa półka, a ja tu chłopak ze wsi. Ale tata poszedł i zapytał, czy warto we mnie inwestować i czy mam szansę dostać się do jego klasy. Profesor powiedział, że oczywiście trzeba próbować i wtedy decyzja padła, że celuję we Wrocław do klasy Profesora. No i po następnym roku ciężkiej pracy, zdaniu egzaminów, na studia do Wrocławia się wyniosłem.

E.Ś. - Na trzy lata?

Docelowo było na pięć, ale tylko trzy lata tam spędziłem. Trzy długie lata, które dały mi prawdziwego kopa. Momentami było ciężko, naprawdę było ciężko. I też było parę momentów, że stawiałem sobie znak zapytania - co ja tu robię? dlaczego? i jaki ja błąd popełniłem? Niby coś tam szło do przodu, ale po prostu

zderzenie z taką prawdziwą rzeczywistością, z prawdziwym uczeniem się muzyki było bolesne. Płock, nie ukrywajmy, nie jest to jakiś wielki ośrodek kultury.

To, że tam dwa lata przed dyplomem wziąłem się za ćwiczenie i że w graniu zaczęło wszystko wychodzić, moja gra zaczęła się podobać oraz to, że udało mi się zagrać fajny egzamin dyplomowy, było oczywiście super. Ale we Wrocławiu było nas trębaczów dziesięciu, wszyscy prezentowali podobny poziom, a ja czułem się ostatni i musiałem cały czas gonić. Trzeba było zmienić całkowicie sposób myślenia o muzyce, a przede wszystkim uświadomić sobie, po co się gra na trąbce. Ale w końcu udało mi się tę zakładkę w głowie przestawić, zatrybić jak to zawodowo wygląda, no i przede wszystkim liźnąć trochę świata. Zwłaszcza kontakt z dyrygentami światowej klasy, którzy po prostu czasami... Nigdy nie zapomnę, jak grałem w Filharmonii Wrocławskiej VI albo III Symfonię Mahlera, czyli w skrócie dużo trudnego grania na trąbki, rogi i puzony. Wtedy zderzyłem się z rzeczywistością pracy w charakterze muzyka orkiestrowego. Na jednej z pierwszych prób mój kolega (świetny trębacz i muzyk) w pewnej solówce w jednym miejscu skiksował, naprawdę bardzo lekko nie trafił w dźwięk. Dyrygent, nie przerywając grania, przez kilkanaście sekund patrzył na niego i jego wzrok mówił: jeszcze raz i ty tu nie pracujesz... Tak to wygląda w zawodowych, prestiżowych orkiestrach. Wys-

tarczy lekki bok, lekki fałsz, no i po koncercie ciebie już nie ma, już tu nie masz pracy. Wtedy właśnie przeżyłem szok, ale również zobaczyłem, jak naprawdę wygląda praca muzyka.

Po tym załamaniu stwierdziłem, że jak już się zapisałem, to trzeba w to iść, przeboleć, choćby nie wiem jak było źle i jakoś w tym Wrocławiu wytrwałem. Przełomowy był trzeci rok, kiedy mi w końcu ruszyło granie, zaczynało mi powoli brzmieć, Profesor już nie kończył lekcji kiwając głową. Zawsze mówił: ja słyszę, że ty ćwiczysz i pracujesz, ale twój dźwięk do klasyki się nie nadaje. W końcu jeden kolega wziął mnie i powiedział: daj sobie spokój z nadmiernym ćwiczeniem, dźwięk musi pojawić się najpierw w głowie. No i przestałem się katować, troszkę poszedłem w inny rozwój i na trzecim roku jakoś się udało. Ponadto na trzecim roku udało mi się dostać pracę w Płocku, jako nauczyciel trąbki, więc mój tydzień wyglądał tak: poniedziałek, czwartek – Wrocław; w nocy przez Poznań, Kutno, do Płocka naokoło, bo w Polsce inaczej się nie da. I w poniedziałek znowu do Wrocławia, żeby postudiować trochę. A już pod koniec tego trzeciego roku wiedziałem, że muszę się przenieść, bo fizycznie nie dam rady. A Profesor zaczął w międzyczasie uczyć w Akademii w Łodzi. Czyli praktycznie stwierdziłem, że skończę licencjat we Wrocławiu, a żeby mieć bliżej do Płocka do pracy, to przeniosę się do Łodzi. Jak się zdecydowałem, to akurat pojawiło się ogłoszenie, że w Płockiej Orkiestrze Symfonicznej jest przesłuchanie na trębacz. We wrześniu zdałem egzamin i zacząłem studia, będąc jednocześnie na IV roku w Łodzi, a w Płocku pracowałem w szkole i w orkiestrze.

E.Ś. – Zadziwiająca jest Twoja wielostronność, operatywność, siła charakteru i kreatywność. Przecież oprócz orkiestry jest jeszcze Twój zespół MałoWiejska Blacha, grający muzykę klasyczną ...

W zależności od potrzeby.

E.Ś. – ... grasz też w zespole folklorystycznym Wisła ...

Już nie, sporadycznie tylko, jak trzeba kolegę zastąpić.

E.Ś. – ... a ostatnio mieliśmy okazję podziwiać na Dniach Gminy nowy zespół RCB, który nowocześnie gra muzykę estradową. Jak jest z tą wszechstronnością? Musisz to ćwiczyć, czy przedstawiasz się od razu?

Pomaga mi to, czego nauczyłem się na studiach i grając w Płockiej Orkiestrze Symfonicznej. Muzyk, jeśli chce żyć z muzyki, nie może być zaślepiony na jeden gatunek. Chyba, że gra się w zespole topowym, który wypromuje się na świecie. Mogą sobie Rollingstoni na przykład grać rock&rolla przez całe życie, bo im się udało wybić i zrobić wielką karierę.

Jednak trzeba wiedzieć, że takie zespoły to jest wierzchołek piramidy: pod nimi jest wielu muzyków, którzy, żeby się utrzymać z grania, muszą mieć oczy

i głowę na wszystkie strony otwarte. Nie ukrywajmy: po prostu trzeba umieć grać każdy rodzaj muzyki. Granie samej klasyki jest fajne, jest to sztuka, a granie w orkiestrze to naprawdę ciężka sprawa, bo np. sto osób musi grać idealnie czyściutko, punktualnie, tą samą artykulacją, tak samo głośno. Za chwilę jednak trzeba iść i zagrać „chaturę” na bankiecie i wtedy gra się zupełnie inaczej. Tę wszechstronność trzeba cały czas poszerzać, gdyż im więcej człowiek umie, tym sobie lepiej w życiu poradzi.

E.Ś. - To jest dewiza, którą nabyłeś?

Tak, wszyscy tego uczą. Na przykład w zeszłym roku przyleciał z USA do Płocka na koncert przyjaciel mojego kolegi. Przyjeżdża facet z trąbką z Chicago (słynny na całym świecie ośrodek kształcący najlepszą, blachę), gdzie gra w orkiestrze baletu chicagowskiego. Na spotkaniu z moimi uczniami jego pierwszymi słowami: aby być otwartym na wszystkie strony w muzyce. Nie być zaślepionym na jeden gatunek.

E.Ś. - No i właśnie, wiem, że lubisz podróże, zwiedziłeś kawał świata prywatnie i zawodowo. Ile miejsc na świecie odwiedziłeś jako muzyk? Gdzie były to chatury, a gdzie poważne koncerty?

Długo by wymieniać. Najeździłem się jeszcze w liceum z Zespołem Pieśni i Tańca Wisła. Później na studiach byłem dwa razy w St. Petersburgu, grając w studenckiej orkiestrze na festiwalu operetkowym. Mam też za sobą granie na ulicach Barcelony, kiedy to z ekipą łódzką ze studiów stwierdziliśmy, żeby gdzieś na „streeta” pojechać. Wybraliśmy sobie Barcelonę, pożyczyłem od taty VW Caddy’ego, załadowaliśmy go całego i pojechaliśmy z instrumentami na tydzień. Świetna podróż z przygodami przez pół Europy, świetnie spędzony czas, a Barcelona jest wspaniała, to moje ukochane miasto, mam nadzieję, że jeszcze parę razy w życiu tam wrócę.

E.Ś. - I opłaciło się granie?

No oczywiście, że się nie opłaciło. (śmiech). Pogonili nas czwartego chyba dnia, oczywiście przez naszą głupią pazerność. Zatrzymując się jeszcze po drodze we Francji, na jeden wieczór w Montpellier, wyszliśmy na ulicę i zaczęliśmy grać. A tutaj duże zainteresowanie i ludzie wrzucają pieniądze. No to co będzie w Barcelonie! W Barcelonie wyczytałem w starym przewodniku, że na głównym deptaku – Rambli jest miejsce, gdzie uliczni muzycy grają i śpiewają. Idziemy tam i patrzymy, a tu pusto! Stoi jedynie rząd „pajaców” poprzebieranych, a ludzie sobie zdjęcia z nimi robią. Patrzymy, jaka duża przestrzeń i żadnych muzyków. No to dawaj! Ze dwie godziny żeśmy grali, ludzie się zatrzymywali, kasy zebraliśmy sporo, no to na piwo od razu do knajpki poszliśmy. Następnego dnia przychodzimy i okazuje się, że jeszcze więcej osób się zatrzymuje i wrzuca. Najgorsze było to, że na trąbce jest tak, że człowiek grając non stop,

szybko się męczy, bo mięśnie warg ciągle obciążane puchną. Ale już było tak, że graliśmy, a ludzie się ciągle schodzą i widzimy, że rzucają, a my już zmęczeni, nie ma siły, a trzeba jeszcze grać chociażby na zębach samych... I graliśmy. po przeliczeniu okazało się, że dwa razy więcej zebraliśmy niż dnia poprzedniego. Istna żyła złota. Dziwiliśmy się trochę, że tylko my tacy geniusze, że na tej Rambli gramy. Czwartego dnia wpadliśmy na genialny pomysł, aby przyjść godzinę wcześniej, robić większe przerwy: dłużej pogramy, więcej zarobimy. Nie zdążyliśmy się rozłożyć, a tu nagle pojawiła się straż miejska - La Guarda i nas pytają o certyfikaty. Jakie certyfikaty?!? Oczywiście oni po hiszpańsku, my po polsku, próbujemy coś po angielsku, oni po angielsku nic. W końcu wywołali przez krótkofalówkę takiego co nam tłumaczył i okazało się, że w Barcelonie są ograniczenia. By grać na ulicy, trzeba mieć specjalnie wyrobiony certyfikat ze zdjęciem i co więcej na tej Rambli nie można od kilku lat już grać w ogóle, jest całkowity zakaz. Śmiało się potem, że gdyby nie nasza pazerność, gdybyśmy przyszli godzinę później, to oni by już tam nie pilnowali. No, ale te trzy dni się udało.

M. O. Czy na koncert w Muzeum przyszło wielu ludzi?

Podobno tak. Wiecie, światła, stres.... Ale zauważyłem, że było sporo osób. Razem z kolegami, z którymi grałem byliśmy pozytywnie zaskoczeni frekwencją. Z tego co wiem, na tego typu koncerty do tej pory przychodziło trzy czwarte sali. No a teraz było dużo. Obsługa musiała donosić krzeselka i wpuszczać ludzi na piętro. Oczywiście nie łamiąc przy tym przepisów pożarowych (śmiech). Tym bardziej zdziwiony byłem, że taki trudny repertuar nie odstraszył widzów.

M. R. - Jak to jest, że wybiera się taki repertuar?

Chcieliśmy się po prostu sprawdzić w tej muzyce. Z kolegą, który gra na fagocie już współpracujemy od kilku lat. Jest świetnym muzykiem i wiedząc, że jest taki utwór: „Koncert na trąbkę i fagot” Paula

Hindemitha poszedłem do niego i zaproponowałem wspólne wykonanie, dobierając pozostałe utwory pod kątem muzyki z pierwszej połowy XX wieku.

M.R. – Prywatnie lubicie taką muzykę?

Twórczość Hindemitha jest imponująca. Ćwicząc jego utwór, wsłuchując się w rzeczy, które tam umieścił i słuchając nagrań, można stwierdzić, że jest to świetna muzyka. Ale do tego trzeba najlepiej iść na koncert na dobrej sali, z dobrą akustyką, gdzie panuje atmosfera sztuki..... Wtedy naprawdę jego muzyka robi wrażenie.

M.K.- Jakiej Pan słucha muzyki na co dzień poza pracą?

Ojej, to jest temat długi. Gra się wszystko, co trzeba, a słucha ... hmm to zależy od okresu. Przez ostatnie dwa lata miałem tak, że niczego nie słuchałem, miałem przesyty. To znaczy nie miałem ochoty usiąść, puścić jakąś płytę i się wsłuchiwać. Trzeba rozróżnić słuchanie od słyszenia, np. tego, co leci w radiu albo puszczenia sobie czegoś do sprzątania, czy do gotowania, czy do mycia naczyń...

M.R. - Czy do jazdy samochodem ...

Tak, do biegania czy czegokolwiek. Jednak od ostatnich wakacji przesyty minął i znowu cieszę się słuchaniem muzyki.

M. R. - Czyli jakaś muzyka rozrywkowa, popularna ...?

Tak. Słucham wszystkiego, co uważam za dobre. Czasami oczywiście lubię sobie posłuchać dzieł z gatunku tych, którymi zajmuję się codziennie zawodowo. Np. kiedy oglądam koncerty DVD światowej sławy orkiestr jak BBC Symphony Orchestra, czy Filharmonia Berlińska, to czuję się wtedy jakbym oglądał dobry mecz Ligi Mistrzów. A ostatnio dostałem w prezencie od mojej dziewczyny najnowszą płytę Red Hot Chili Peppers, którą bardzo sobie cenię i lubię posłuchać. Zresztą teraz bardzo jest promowana. Ponadto od niedawna wsłuchuję się w płytę „Granda” Moniki Brodki i robi na mnie bardzo duże wrażenie.

E.Ś.- Bardziej dla odpoczynku?

Tak, ale też fajnie wiedzieć, co się dzieje na rynku muzycznym: kto jakie gatunki gra, kto wydaje płytę itp.

N. B. - A lubi Pan bardziej rockowe, czy bardziej popowe zespoły?

To zależy, bo staram się nie dzielić muzyki na gatunki. Jest wiele świetnych zespołów rockowych, ale jest wiele takich, których nie dam rady słuchać, po prostu mi się nie podoba, jak grają. Tak samo w popie, jest wielu świetnych muzyków, wokalistów, wokalistek ...

M.R. – Na przykład?

Z najbardziej popularnych słyszałem kilka razy Beyonce – jest świetną wokalistką, jedną z najlepszych na świecie pod względem możliwości wokal-

nych. Ale pomimo tego jej utwory do mnie jakoś nie trafiają, nie utożsamiam się z jej muzyką. Kiedyś kilka lat temu byłem pod wrażeniem Shakiry, zwłaszcza po obejrzeniu jej koncertu na DVD, gdzie na scenie był kilkunastoosobowy band z świetnymi muzykami. Jej zachowanie i energia sceniczna, ten taniec, ten cały show, to po prostu robi wrażenie...

M.R. – A z polskich?

A z polskich ... niestety ciężko. Nie ukrywajmy, w Polsce jest mało muzyków, którzy w dziedzinie muzyki coś osiągają. Bardzo cenię sobie Anię Marię Jopek. Jest jedną z niewielu, moim zdaniem, jeśli nie jedyną artystką na poziomie światowym działającą w Polsce. Najlepsi polscy instrumentalisci, którzy wiele osiągnęli w muzyce, cieszą się, jak mogą z nią zagrać. U niej w zespole grają bądź grali choćby: Napiórkowski czy Moździerz.

M.R. – No właśnie, ona grywa z kimś znanym, jest chyba wielbicielek Stinga...

Nie wiem, czy już jej się udało z nim zagrać, ale na przykład z trębaczem Chrisem Botti, który w Polsce miał kilka tras koncertowych tak. On zaczynał ze Stingiem, przyjaźnią się bardzo, współpracowali kilka razy, a później Chris zaczął solową karierę. Widać, że Ania ociera o ścisłą światową czołówkę. Jest zapraszana do wielu krajów na koncerty, grywa z najlepszymi i przede wszystkim ma dystans do tego, co się w Polsce dzieje na rynku muzycznym: nie płaszczy się w TV i gazetach przed ludźmi, tylko robi muzykę i rozwija się coraz bardziej.

M.R. - Ja jeszcze mam pytanie o lektury. Ciekawi mnie, czy ta miłość do fantasy od czasów gimnazjum została, czy nie? Słyszałam, że jeszcze w liceum Twoja prezentacja maturalna została świetnie oceniona.

W liceum może już mniej, ale jeszcze była. Prezentacja była o elfach. Zrobiłem sprytny myk, gdyż stwierdziłem, że jak będę mówił o elfach, to nie będę męczył z tymi gotowymi tematami i napiszę coś, o czym mam pojęcie, a komisja nie. Ta miłość do fantasy to przez Tomka Garkowskiego była zaszczepiana, a później jak się ten kontakt urwał, to się powoli skończyło. Nadal czytałem książki, ale już inne, chociaż czasami sięgam po jakąś lekturę z tego gatunku.

M.R. – Ciekawa jestem jakie?

E.Ś. – No historyczne, Grzesiu jest ekspertem w naszej gromadce.

Historia, historia, ciągle lubię historię ...właśnie prze-rwałem oglądanie nowego odcinka „Czasu honoru”, aby tutaj przyjąć.

E.Ś. - Ja chciałam zapytać o Twój stosunek do jazzu i jak to jest, kiedy się wskakuje w ten inny wymiar improwizacji, przestrzeni muzycznej?

Nie wiem, bo nigdy nie improwizowałem, aby wskoczyć w inny wymiar ☺. Jeśli chodzi o jazz, jest to szerokie pojęcie. Sam jazz jest to kilka, kilkanaście gatunków, od swingu, przez bebop, hard bop, cool, fusion, free jazz, acid jazz itd. Teraz muzycy dowcipkują, że ktoś nagra nową płytę i już jest nowy gatunek jazzu. Jest to świetna muzyka, która wyrosła z muzyki rozrywkowej, gdyż swing na początku był czysto rozrywkowy, przy której normalnie ludzie bawili się tak jak dzisiaj na dyskotekach. Później część muzyków: Miles Davies, Dizzie Gillespie, czy Charlie Parker, zaczęli rozwijać ten kierunek. Poszli dalej, zaczęli czerpać z klasyki: Miles pisze w swojej autobiografii, iż zachwycił się w młodym wieku nad partyturami Igora Strawińskiego. Zaczęli korzystać z dorobku kompozytorów im współczesnych i jazz przez to stał się sztuką a nie tylko rozrywką.

Jednak jest to trudny gatunek do grania, wymagający ogromnej wiedzy i umiejętności, ale niestety bardzo ciężko się z niego utrzymać.

E.Ś. – A nie myślałeś o próbie ... grania jazzu?

Nie, jestem zwolennikiem tego, że jak się brać za coś, to brać się porządnie. Jak rozmawiałem z chłopakami z wydziału jazzowego na akademii, czy chodziłem na jamy, to zauważyłem, iż naprawdę jest to kawał orki do przerobienia. Człowiek po studiach ma to minimum wiedzy, żeby zacząć coś robić, rozwijać się dalej. Musiałbym się bardzo poświęcić, żeby grać prawdziwy jazz, a nie zwykłą chałturę.

E. Ś. - Masz 25 lat, a robisz tyle, że my wszyscy, młodzi i starsi, jesteśmy oniemiałymi z podziwu. Jak Ty to wszystko ogarniasz? Jeździsz po świecie, projekty, muzycy, ludzie z wysokich półek wokół Ciebie. A Ty wracasz tu, między Perki a Ciuckowo i jesteś naszym Grzesiem, który biega razem z nami w Dni Gminy, nosi krzesła, pomaga mi w wielu rzeczach i dla przeciętnego mieszkańca jest grzecznym i uprzejmym synem Krzysia Dębskiego. Niewielu wie o Twoich dokonaniach i właśnie za pośrednictwem tej rozmowy się dowiedzą. Skąd w Tobie jest ta potrzeba bycia z nami.

Trudne pytanie ... wiem, że muszę to robić, inaczej nie byłbym sobą.

M.R.- Niektórzy się odcinają.

No tak. Zawsze będąc w Płocku, czy nawet na studiach, zawsze mówiłem, że jestem z Małej Wsi. Pamiętam jeszcze te lata gimnazjum, jak się gdzieś jeździło, to był taki obciach. Ja tu mówię Mała Wieś, a tam takie ph... Co? Gdzie? I tak dalej. Ale później stwierdziłem, że to jest fajne, fajnie, że jestem z Małej Wsi. Kiedyś o tym myślałem i stwierdziłem podróżując po świecie, że w Polsce panuje takie przekonanie, że wszystko, co zagraniczne jest lepsze, a u nas jest

zawsze najgorzej. Mamy taki kompleks zaniżania. A najczęściej mówią Ci, co nigdy nigdzie nie byli albo byli raz na wycieczce, albo w pracy w Anglii. Denerwuje mnie, że ludzie, uciekając ze swojego miejsca zamieszkania, uważają, że tam zawsze tak będzie, a gdzie indziej będzie lepiej i robią z siebie nie wiadomo kogo.

E. Ś. – A czy to znaczy, że jest tu jakaś ostoja, wypoczywasz tu?

Tak, to jest miejsce swojskie. Wzięło się to stąd, że jeszcze jak mieszkałem w internacie w Płocku, ten powrót do domu był powrotem do siebie. Każdy ma swoje miejsca na ziemi. Są takie, w których się czuję lepiej niż w Małej Wsi, czuję, że chciałbym tam żyć, ale zawsze powrót do domu po długiej nieobecności jest czymś fajnym.

E.Ś. – Czy są w Płocku dobrzy muzycy, na jakim poziomie?

Jest kilku na poziomie krajowym, którzy nie odbiegają od poziomu prezentowanego w innych ośrodkach.

E.Ś.- Twój motor napędowy, Twój cel, do którego dążysz?

Muszę się zastanowić. Teraz wiem, że jestem w takim wieku, gdzie jeszcze mi się chce. Bo za parę lat pojawi się rodzina, dzieci, to już człowiek zacznie interesować się bardziej swoim ogródkiem i swoimi sprawami: wychowywaniem, dbaniem o dom, o rodzinę. A teraz póki jestem wolny, staram się robić jak najwięcej, żeby wykorzystać tę energię. Robić to póki jest czas, żeby go wykorzystać, póki posiadam ten młodzieńczy zapał. A jeszcze rok dwa i się zapał może skończyć. Wydaje mi się, że to jest takim głównym motorem.

A cel, to mam kilka marzeń. „Kariery“ na poziomie krajowym czy światowym wiem, że nie zrobię, bo musiałbym być dziesięć razy lepszym muzykiem, niż jestem. Ale marzeń mam kilka, między innymi zamieszkać na starość w Toskanii albo mieć własne mieszkanie w Barcelonie i świętować całą noc z Katalończykami zwycięstwo FCB w „Gran Derbi“.

Zawsze o tym myślałem, że jeśli dożyję emerytury, to bawiąc wnuki, czy wychodząc z psem na spacer, chciałbym stwierdzić, że dobrze to życie wykorzystałem.

E.Ś. - W związku z tym, czy gdybyś nie poszedł w stronę muzyki, miałbyś na to życie jakieś inne pomysły?

Nie wiem. Czasami o tym myślę, ale raczej nie widzę siebie w innej roli. Chociaż znając siebie, na pewno poświęciłbym się maksymalnie jakiejś innej działalności. Na chwilę obecną jedyną alternatywą dla mnie jest rzucić wszystko i zostać podróżnikiem. Plecak, sprzęt i do przodu.

E.Ś.- *Takie pytanie dotyczące Twojego słuchania zespołów amatorskich. Jak profesjonalista odbiera np. nasze kapele lokalne, czy to zgrzyta w uszach?*

Nauczyłem się słuchać. Na przykład jak był u nas Vavamuffin, to poszedłem sobie w tłum i zacząłem słuchać. Przyjechali zawodowcy, uznana kapela, która już nagrywa od kilku lat, to słucham ich jak zawodowców. Ale widząc, że gra gdzieś amatorski zespół i nie mówię tu o takich, co puszczaają playback i pajacują, wymachując rękami i nogami zza keyboarda. Ale widząc, że ktoś gra na żywo, kiedy wiem, że to jest zespół amatorski, słucham ich jak amatorów. Widzę np. o to im się udaje, to próbują, to zrobili sami. Oczywiście słyhać, że to nie tak, to nie tak, ale potrafię to wyłączyć i słucham życzliwie. Chyba, że ktoś robi na scenie tragedię, to człowiek patrzy z politowaniem. Jeszcze co mnie drażni, to że ludzie wchodząc na scenę i wiedząc, że są amatorami, zgrywają gwiazdy, to wtedy żadna życzliwość nie wchodzi w rachubę. Coś takiego trzeba gnębić! Ale jeśli ktoś wychodzi z pokorą na scenę, wiedząc, że jest amatorem i daje z siebie wszystko, to miło jest czegoś takiego posłuchać.

E.Ś. – *Na przykład Mała Wieś miała od zawsze te tradycje muzyczne, różne zespoły, orkiestra ...*

Tak, i to jest bardzo dobre. W krajach rozwiniętych kulturowo całe rodziny grają razem wieczorami, u nich jest to normalne. Ważne, żeby tak dobrać repertuar, by się dobrze bawić.

E.Ś. – *A Wasz zespół RCB, bawicie się tam, a ile to wymaga przygotowań, pracy?*

RCB jest głównie nastawione na zabawę, gdyż chcemy grać na imprezach plenerowych dla ludzi, którzy przychodzą się bawić i naszym zachowaniem na scenie chcemy ich to tego zachęcać. Zresztą sam pomysł przerabiania znanych utworów popowych na kapelę podwórkową z funkowo – rockowym basem i perkusją oraz szalejącą po scenie wokalistką jest już formą zabawy.

Na próbach udało nam się od razu znaleźć wspólny język, podobne poczucie humoru i nastawienie do tego projektu. Dzięki temu na kilkugodzinne próby, które wysysają z nas hektolitry energii, przychodzimy pozytywnie nastawieni.

E.Ś. – *Ty przetarłeś drogę. Bo ileś lat temu cała Mała Wieś słyszała, jak ćwiczyłeś na swojej trąbeczce, zawsze grałeś na Dniach Gminy, na naszych Biesiadach Patriotycznych, wtedy byłeś jedynym. Później za Twoim przykładem poszli inni i w tej chwili kilkanaście osób, w tym Twój uczeń uczy się lub kończy szkołę muzyczną.*

Tak, teraz już jest mała kolonia małowieszczaków. Mała Wieś „rządzi” w szkole muzycznej, już nie

wstyd powiedzieć, skąd się jest. Jeśli chodzi o młodsze dzieci, to przede wszystkim rodzice muszą je kierunkować, to oni muszą przywieźć, zawieźć, słuchać dzień w dzień całego trudnego procesu nauki gry i co więcej zachęcać oraz ganiać do ćwiczenia.

E.Ś. – *Jeszcze coś o Twoim nowym wyzwaniu, przedsięwzięciu zawodowym, czyli orkiestrze, której jesteś kapelmistrzem.*

No tak, to jest orkiestra dęta w Starej Białej, którą podjąłem się poprowadzić, i tchnąć życie, bo podobno była w agonii. To jest rzeczywiście wyzwanie, bo pierwszy raz w życiu mam pod sobą taki zespół.

E.Ś.- *Grzesiu, niejedyn młody czytelnik spojrzawszy na tyle obowiązków, pomyśli, ile taki muzyk może zarabiać ...*

Ogólnie patrząc na moją branżę, jeśli człowiek dużo pracuje, dużo gra – jest w stanie dobrze żyć, utrzymać rodzinę. Ale wiąże się to z tym, że jest strasznie przepracowany. Na Zachodzie jest tak, że muzyk gra tylko w orkiestrze i do tego czasami jakieś joby, czy chałtury. Zarobki ma na tyle dobre, że raz na jakiś czas się po prostu w ten sposób spełnia. Ma więcej czasu na doskonalenie się, przygotowanie się indywidualnie do koncertu. W Polsce każdy łapie wszystko, co się da, pracuje i w 4 instytucjach, jest bardzo zapracowany i często przemęczony psychicznie. A do tego później słyszy nieprzychylnie opinie polityków, czy głupich dziennikarzy, którzy wymądrzają się na jego temat. Przez to moim zdaniem na Zachodzie poziom gry muzyków jest o klasę lepszy.

E.Ś. – *Ja, pracując od lat z młodzieżą, widzę wiele takich sytuacji, że występują zdolności artystyczne, ale jest też brak odwagi, potrzeby, brak wsparcia rodzin, żeby w tym kierunku się rozwijać. Natomiast Ty i Gosia jesteście jedyną rodziną, która odważnie poszła w kierunku muzyka, teatr, na przekór stereotypom tkwiącym w naszej wiejskiej rzeczywistości, jakie się utrzymują. Ja bardzo podziwiam i szanuję waszą odwagę i tych, którzy was w tym wspierali i bardzo proszę skieruj swoją odpowiedź do tych, którzy w sobie przeczuwają jakieś wyższe potrzeby, zdolności, żeby mieli wskazówkę.*

Trzeba przede wszystkim uwierzyć w siebie i nie bać się pracować. Problemem chyba jest brak odwagi, brak marzeń i chodzenie wśród młodych ludzi na tzw. łatwą rękę, czyli np. a pójdę tu, bo mam bliżej, bo nie trzeba wiele pracy itp. Ktoś musi sobie uświadomić przede wszystkim, że jak chce coś robić zawodowo, to musi się poświęcić temu, iść w to na maxa. Czy to jest sport, czy muzyka, czy inna dziedzina.

Dziękujemy na maxa.

GMINA NOWY DUNINÓW

Mirosław Krysiak
Wójt Gminy Nowy Duninów

Urząd Gminy w Nowym Duninowie
ul. Osiedlowa 1, 09-505 Nowy Duninów
tel./fax (24) 261-02-36; (24) 261-02-72
www.nowyduninow.info.pl
ug@nowyduninow.info.pl

Adam Struzik Honorowym Obywatel gminy Nowy Duninów

Adam Krzysztof Struzik - lekarz, samorządowiec i społecznik, parlamentarzysta i polityk. Urodził się 1 stycznia 1957 roku w Kutnie. Jest **absolwentem Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Łodzi**. Specjalistą chorób wewnętrznych. Ukończył studia podyplomowe w dziedzinie organizacji i ekonomiki ochrony zdrowia oraz podyplomowe studia menedżerskie z zakresu administracji publicznej na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1990-1997 piastował stanowisko **dyrektora naczelnego Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Płocku**.

Jest **strażakiem ochotnikiem i członkiem Zarządu Wojewódzkiego oraz Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej**.

Od 1984 roku należy do Polskiego Stronnictwa Ludowego, zasiada we władzach wojewódzkich i krajowych tej partii. Jest także członkiem Europejskiej Partii Ludowej (EPP).

W 1991 roku został **senatorem**, był nim przez trzy kolejne kadencje. W latach 1993-1997 pełnił funkcję **Marszałka Senatu**. W latach 1994-1998 został **delegatem do Sejmiku Samorządowego Województwa Płockiego i do Krajowego Sejmiku Samorządu Terytorialnego**. Od 1998 roku jest **radnym województwa mazowieckiego**. Od grudnia 2001 roku pozostaje **Marszałkiem Województwa Mazowieckiego**.

Od 10 listopada 2011 roku - **Honorowy Obywatel Gminy Nowy Duninów**.

10 listopada 2011 r.
Wręczenie Adamowi Struzikowi Aktu Nadania Tytułu Honorowego Obywatela Gminy Nowy Duninów.

Losy Adama Struzika powiązane są z gminą Nowy Duninów od roku **1982**. W Ośrodku Zdrowia w Nowym Duninowie i Soczewce **rozpoczął swoją karierę zawodową**. Także w Soczewce **założył rodzinę i mieszkał tu przez kilka następnych lat**. W gminie Nowy Duninów **stawiał pierwsze kroki jako samorządowiec**. Jako **radny gminy, w latach 1984 – 1988** poznawał, czym jest w istocie samorządność. Doświadczenie nabyte przez te i następne lata miało wielki wpływ na dalsze jego losy. Dziś jest cenionym, wybitnym samorządowcem.

Od roku zaś 1994, na różnych płaszczyznach ściśle **współpracuje z samorządem gminy Nowy Duninów**. Wspiera działania samorządu nie tylko finansowo, współrealizując strategiczne inwestycje w gminie, ale także służy na co dzień dobrą radą.

Także współorganizacja z samorządem gminy tak prestiżowych imprez jak Regaty Żeglarskie w Nowym Duninowie czy Rajd Gwiazdzysty, które zyskały uznanie kapituły konkursu „Z Tumskiego Wzgórza”, poświadcza wciąż żywe kontakty Adama Struzika z gminą Nowy Duninów.

W trakcie trzech ostatnich kadencji Adama Struzika jako Marszałka Województwa, w gminie Nowy Duninów zrealizowanych zostało **wiele programów gospodarczych i społecznych, skierowanych bezpośrednio do mieszkańców**. W roku 2006 został opracowany i wdrożony **Samorządowy Instrument Wsparcia Rozwoju Mazowsza**. Ten autorski program, unikatowy na skalę krajową przyczynił się w dużym stopniu do rozwoju gminy. Właśnie w ramach tego programu i różnych jego komponentów m.in. wyremontowano szkoły, wybudowano część **kanalizacji, drogi gminne w Soczewce i Nowym Duninowie, zmodernizowane w całości boisko sportowe wraz z zapleczem dla sportowców w Nowym Duninowie**.

To jednak nie jedyne inwestycje realizowane w gminie przy wsparciu Marszałka. Budowa boiska sportowego przy szkołach w Nowym Duninowie w ramach programu „**Moje boisko - Orlik 2012**”, czy wcześniejsze inwestycje typu: **budowa wodociągu w Brwilnie Dolnym i na ul. Parcelowej, remont ośrodka zdrowia, modernizacja drogi Karolewo – Kamion (etap II)** to także ogromny wkład Marszałka i świadectwo jego obecności w tej wspólnocie.

Także poprawa bezpieczeństwa na terenie gminy Nowy Duninów stała się niekwestionowaną zasługą Adama Struzika, który przez **uruchomienie**

programów dla PSP, OSP i Policji wyposażył OSP i Policję w gminie Nowy Duninów w samochody i specjalistyczny sprzęt.

Inicjatorem nadania Adamowi Struzikowi tytułu Honorowego Obywatela Gminy Nowy Duninów był Wójt Gminy Mirosław Krysiak.

Jak podkreśla Wójt Gminy, od wielu lat Adam Struzik należy do grona najlepszych i najwierniejszych przyjaciół gminy Nowy Duninów. Poproszony o pomoc, nie odmawia jej. Jest z nami w chwilach dla nas radosnych i odświętnych, ale przede wszystkim zawsze wtedy, gdy trzeba nam wsparcia i dobrej, mądrej rady. Z czystej życzliwości i troski o losy naszych mieszkańców wspiera działania samorządu gminy Nowy Duninów.

Składając wniosek do Rady Gminy o nadanie, po raz pierwszy w historii naszej wspólnoty samorządowej, tytułu Honorowego Obywatela Gminy Nowy Duninów, sięgnąłem do wspólnych z Marszałkiem dokonań. Jest ich wiele i obejmują różne płaszczyzny. Dzięki wdrożonym przez Marszałka instrumentom wsparcia, autorskim programom, poprzez podległe mu instytucje wspierające i wdrażające w każdym prawie zakątku naszej pięknej gminy pozostaje jego ślad. Mając powyższe na uwadze, nadanie tytułu „Honorowego Obywatela Gminy Nowy Duninów” Adamowi Krzysztofowi Struzikowi jest najwłaściwszym uhonorowaniem jego osoby przez samorząd gminy i jej społeczność.

Od lewej: Andrzej Pietrzak, Małgorzata Struzik, Adam Struzik, Mirosław Krysiak.

Dzień 10 listopada 2011 r. zapadnie w pamięci mieszkańców gminy Nowy Duninów na długo. Zapisany na kartach historii gminy będzie stanowił o wielkim uznaniu zasług Adama Struzika dla wspólnoty samorządowej, dla ludzi ją stanowiących.

GMINA RADZANOWO

Tadeusz Pokorski
Wójt Gminy Radzanowo

Urząd Gminy w Radzanowie
ul. Płocka 32, 09-451 Radzanowo
tel. (24) 261-34-97 fax. (24) 261-34-97
www.radzanowo.pl
sekretariat@radzanowo.pl

Ruszyła największa inwestycja gminy

Gminie Radzanowo udało się do tej pory pozyskać wiele środków unijnych na zadania inwestycyjne. Dzięki tym dotacjom wybudowano między innymi drogi, zmodernizowano stację uzdatniania wody w Juryszewie czy też odnowiono centrum Radzanowa. Największe zadowolenie budzi jednak pozyskane dofinansowanie na rozbudowę Zespołu Szkół w Radzanowie wraz z budową hali sportowej.

Zdobyte środki unijne w kwocie przekraczającej 6 mln złotych przyczynią się do powstania nowoczesnego kompleksu oświatowo sportowego, o którym mieszkańcy marzyli już od dawna. Oprócz hali sportowej i szkoły w zakres zadania wchodzi wykonanie infrastruktury towarzyszącej tj. kotłowni oraz zagospodarowanie terenu poprzez budowę parkingu i ciągów komunikacyjnych.

Na obecną chwilę roboty budowlane prowadzone są zgodnie z przyjętym w październiku harmonogramem. Nowy segment szkoły planujemy oddać do użytkowania od początku roku szkolnego 2012/2013. Natomiast hala sportowa powinna być gotowa do użytku do końca wakacji 2013 roku. W związku z tym wykonawca w pierwszej kolejności skupił się na pracach dotyczących rozbudowy szkoły. Do tej pory min. przygotowano plac budowy, przeprowadzono tyczenie geodezyjne, wykonano przyłącze wody oraz postawiono fundamenty. Prace budowlane będą realizowane w roku bieżącym tak długo jak pogoda będzie na to pozwalać.

Powstałe w wyniku realizacji inwestycji budowlane rozwiążą wiele lokalnych problemów społecznych. Ponadto podniesie to atrakcyjność Gminy Radzanowo jako miejsca dobrego do osiedlenia się. Nowy zespół oświatowo sportowy z całą pewnością będzie pod względem technicznym dorównywał najlepszym tego typu obiektom na terenie Powiatu Płockiego.

Usuwanie azbest

W ostatnim czasie zakończyło się przedsięwzięcie odbierania od mieszkańców Gminy Radzanowo płyt eternitowych. W ramach zadania od 53 osób usunięto ponad 10 200 metrów kwadratowych materiałów zawierających azbest. Projekt był dofinansowany przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie w kwocie: 49 912,20 zł.

Obowiązek likwidacji eternitu wynika z dyrektywy Unii Europejskiej. Zgodnie z jej zapisami terytorium Polski i Europy musi zostać oczyszczone z wyrobów azbestowych do 2032 roku. Jak wykazały badania włókna azbestowe są szczególnie szkodliwe dla zdrowia ludzkiego. Ich wdychanie może prowadzić min. do raka płuc, raka oskrzela oraz pylicy. W 2012 roku będziemy ponownie ubiegać się o pozyskanie dotacji na odbiór płyt eternitowych od mieszkańców Gminy.

GMINA SŁUBICE

Józef Walewski
Wójt Gminy Słubice

Urząd Gminy
ul. Płocka 32, 09-533 Słubice
tel./fax. +48 (24) 277-82-10
e-mail: ugslubice@plocman.pl
www: <http://www.ugslubice.bip.org.pl>

Odbudowa infrastruktury komunalnej

W III kwartale ubiegłego roku rozpoczęliśmy działania związane z odbudową infrastruktury komunalnej uszkodzonej w wyniku majowej powodzi. W działaniach tych zadaniem priorytetowym był dla nas remont Szkoły Podstawowej w Świniarach. Prace z nim związane w pełnym zakresie udało się zrealizować w okresie ubiegłorocznych wakacji. Na realizację zadania uzyskaliśmy środki z tytułu zwiększenia części oświatowej subwencji ogólnej w kwocie 956.905,00 zł. Całkowity koszt remontu szkoły zamknął się kwotą około 1.300.000,00 zł.

Wyremontowany po powodzi obiekt Szkoły Podstawowej w Świniarach.

Znaczną część uszkodzonej infrastruktury komunalnej stanowiły drogi gminne. Ich odbudowa trwa.

W roku ubiegłym udało się odbudować ponad 9 km dróg gminnych. Na ten cel uzyskaliśmy dotację Wojewody Mazowieckiego w łącznej kwocie około 2.300.000,00 zł. Uzyskanie dotacji poprzedzone było uzyskaniem promes z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz zawarcie stosownych umów. Na tej podstawie realizowaliśmy popowodziową odbudowę dróg również w roku bieżącym. Łączna wartość uzyskanych środków na ten cel w tym roku to kwota około 900.000,00 zł.

Jedna z dróg odbudowanych po powodzi.

Odbudowie podlegały również uszkodzenia w sieci wodociągowej wodociągu gminnego Łaziska. Odbudowaliśmy linie wodociągu na długości 200 m, uszkodzone zasuwy na sieci oraz uszkodzone hydranty naziemne. Zadanie to realizowane było w ramach otrzymanej dotacji Wojewody Mazowieckiego w kwocie około 274.000,00 zł.

Kolejnym zadaniem realizowany w ramach dotacji był remont budynku byłego ośrodka zdrowia w Wiączemnie Polskim, na który to uzyskaliśmy około 127.000,00 zł. Do wszystkich zadań gmina dokładała tzw. wkład własny.

Ponad 20 km dróg uszkodzonych w wyniku powodzi zgłoszonych zostało do Indykatorywnego Wykazu Indywidualnych Projektów Kluczowych dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013 współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Z ogromną radością informuję Państwa, że w piątek 25 listopada, przy kontrasygnacie skarbnika gminy, podpisałem umowę z Województwem Mazowieckim o dofinansowanie projektu pn. „Odbudowa dróg gminnych: G5, G9, G30, G37, G38, G39, G42, G45 uszkodzonych w wyniku powodzi 2010 r. na terenie Gminy Słubice”, współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Priorytetu III „Regionalny system transportowy” Działania 3.1. Infrastruktura drogowa” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013. Do realizacji projektu, po przeprowadzonym postępowaniu przetargowym, przystąpiliśmy na podstawie preumowy. Aktualnie trwa urzędniczy wyścig z czasem, by najdalej w terminie do 30 listopada złożone zostały wnioski dotyczące refundacji kosztu za opracowane studium wykonalności projektu oraz drugi wniosek na zaliczkę za już odbudowane drogi G5, G30, G39 i G42. Kwota wnioskowanej przez gminę zaliczki wyniesie około 5 milionów złotych, a kwota wnioskowanej refundacji

to 15.744,00 zł. Uzyskanie zaliczki pozwoli na uregulowanie należności dla wykonawcy wskazanych dróg. Zakładam, że drogi G9, G37, i G38 zrealizowane zostaną w I kwartale 2012 r., a droga G45 w II kwartale. Pełna realizacja projektu pozwoli na odbudowę dróg gminnych na długości 21,170 km. Łącznie z drogami, które odbudowane zostały w oparciu o uzyskane dotacje Wojewody Mazowieckiego długość odbudowanych dróg wyniesie 33,283 km dróg. Przekonany jestem, że odbudowane drogi będą sprzyjały rozwojowi gospodarczemu gminy.

Ranga problemu

Grunty rolne o pow. 82,5897 ha położone w obrębach Świniary i Wiączemnie Polski, zalane w wyniku ubiegłorocznej powodzi, nie nadają się do rolniczego użytkowania. Przywrócenie tym gruntom zdolności produkcyjnej, z uwagi na koszt oraz istnienie zagrożenia zalaniem, byłoby działaniem nieracjonalnym. Postanowiono zatem o ich nabyciu do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa. W dalszych działaniach, zgodnie z zawartym porozumieniem, wskazane grunty zostaną przekazane przez Starostę Płockiego w zarząd Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, które dokona ich zalesienia. Grunty te stanowią własność osób fizycznych oraz Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej. Od ubiegłego roku właściciele gruntów nie odnoszą z nich żadnych pożytków. Dla części właścicieli stanowiły one główne, a niekiedy jedyne źródło dochodu. W istniejącym stanie tracimy więc wszyscy.

Rangę problemu i potrzebę szybkiego jego rozwiązania dostrzegają samorządowe władze gminy oraz starostowie Powiatu Płockiego. Piszę starostowie, ponieważ z inicjatywą wykupu gruntów wystąpił działając jeszcze jako Starosta Pan Piotr Zgorzelski, a kontynuatorem podjętych działań jest Pan Michał Boszko, obecny Starosta.

Zapewne z uwagi na rangę i złożoność problemu obaj starostowie brali udział w Sesjach Rady Gminy Słubice. Pan Piotr Zgorzelski wyjaśniał problemy związane z wykupem gruntów w dniu 25 sierpnia 2011 r., a Starosta Michał Boszko informował o podjętych w tej sprawie działaniach w dniu 28 listopada br.

Znając zaangażowanie Pana Piotra Zgorzelskiego, obecnie posła i szefa sejmowej Komisji Samorządu oraz skuteczność w dotychczas podejmowanych działaniach i umiejętność ludzkiego rozwiązywania problemów przez Pana Michała Boszko, wierzę w to, że wkrótce sprawa wykupu gruntów zostanie rozwiązana, a poszkodowani ich właściciele wyrażą zgodę na zaproponowane warunki wykupu.

GMINA STAROŻREBY

Józef Stradomski
Wójt Gminy Starożreby

Urząd Gminy w Starożrebach
ul. Płocka 18, 09-440 Starożreby
tel./fax (24) 2617002
www.starozreby.pl
gmina@starozreby.pl

My nie spoczywamy na laurach, my pracujemy i inwestujemy w przyszłość naszej gminy.

W dniu 6 września 2011 roku Zarząd Województwa Mazowieckiego podjął decyzję o przekazaniu do dofinansowania projektu pn.: **„Przebudowa dróg gminnych relacji Goszczyno Górne-Brudzyno-Rostkowo Orszymowice oraz Płonna-Żochowo Nowe-Karwowo-Góra Nowa na terenie gminy Starożreby”**. Projekt realizowany jest w ramach Priorytetu III Regionalny System Transportowy Działanie 3.1 Infrastruktura drogowa (drogi gminne) RPO WM 2007-2013.

Wartość projektu 5.065.605,60 PLN

Wartość dofinansowania 4.305.764,76 PLN (85% kosztów kwalifikowanych projektu)

Termin realizacji projektu:

Styczeń – grudzień 2012 roku.

W dniu 24 października zakończono i oddano do użytkowania inwestycję pod nazwą **„Zaprojektowanie i budowa placu zabaw przy Szkole Podstawowej w Starożrebach w ramach rządowego programu Radosna Szkoła”**.

W ramach projektu wykonano 240 m² nawierzchni syntetycznej, wykonano pas zieleni wokół placu zabaw oraz zainstalowano 6 sztuk zabawek dla dzieci w wieku od 6 do 11 lat.

Wartość wykonanych robót budowlanych 95.850,00 PLN. Gmina Starożreby otrzymała w ramach rządowego Pro-

gramu Radosna Szkoła z Ministerstwa Edukacji Narodowej dofinansowanie w wysokości 50% wartości wykonanych robót budowlanych.

W dniu 27 października 2011 r. Gmina Starożreby otrzymała, kolejną transzę środków w formie zaliczki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości 1.238.780,20 PLN za roboty wykonywane w ramach realizowanego projektu pn.: **„Budowa hali widowiskowo-sportowej oraz rozbudowa szkoły, wraz z infrastrukturą towarzyszącą w m. Starożreby”**. Projekt realizowany jest w ramach Priorytetu VII Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego. Działanie 7.2 Infrastruktura służąca edukacji RPO WM 2007-2013.

Co słyhać w oświacie?

- **„Z talentem do kariery... bo talent jest w każdym z nas”**.

Z tym hasłem Szkoły Podstawowe w Starożrebach i w Przeciszewie przystąpiły do realizacji projektu **„Mazowieckie Centra Talentu i Kariery”**. Głównym celem projektu jest podniesienie efektywności kształcenia uczniów oraz rozwój kompetencji kluczowych u dzieci ich uzdolnień i talentów. W projekcie bierze udział ogółem – 226 uczniów. Powyższy projekt jest realizowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

- **„UCZEŃ NA MIARĘ JUTRA”** – to hasło kolejnego projektu realizowanego przez Gimnazja i Szkoły Podstawowe gminy Starożreby. Ten projekt ma pomóc naszym dzieciom i młodzieży osiągnąć lepsze wyniki na egzaminie szóstoklasistów i sprawdzianie językowym gimnazjalistów. Projektem objętych zostało ogółem 430 uczniów. Termin realizacji projektu 01.09.2011– 31.07.2013.

Partnership for Children

Biorą w nim udział uczniowie klas 0-III

- Szkoła Podstawowa w Bromierzyku aktywnie włącza się w realizację projektu edukacyjnego organizowanego przez Regionalne Centrum Edukacji Ekologicznej w Płocku „Zróbmy to dla Wisły”. Od wielu lat Szkoła ta uczestniczy także w konkursie „Selektywna zbiórka odpadów”, zdobywając cenne nagrody i wyróżnienia. Uczniowie Szkoły Podstawowej w Bromierzyku uzyskali tytuł „Najaktywniejszego ucznia w selektywnej zbiórce odpadów” oraz wyróżnienie w ekologicznym konkursie plastycznym zorganizowanym przez Samorząd Województwa Mazowieckiego.

- Gimnazjum w Staroźrebach w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki bierze udział w wyrównywaniu szans edukacyjnych uczniów poprzez dodatkowe zajęcia rozwijające kompetencje kluczowe „Zagrajmy o sukces”.

Program obejmuje grupę 20 uczniów.

Celem projektu jest:

- uzupełnienie braków z wiedzy matematyczno- przyrodniczej, by uczniowie nie mieli problemów z nauką i uzyskali jak najlepsze wyniki na egzaminie.
 - pokazanie uczniom metod właściwego uczenia się.
 - wsparcie pedagogiczno-psychologiczne uczniów poprzez zajęcia z psychologiem i pedagogiem
 - kształtowanie umiejętności porozumiewania się w języku ojczystym i obcym, tak bardzo potrzebnym we współczesnym świecie
 - kształtowanie właściwych postaw poprzez sport.
- Gimnazjum im. Zbigniewa Dłużniewskiego w Nowej Górze - w dniu 8 października 2011r. w odbyło

się Święto Pieczonego Ziemniaka. W tym dniu gościła Rodzina Spartanwear. Zawody oglądało ponad 1000 osób. Organizatorem Młodzieżowej Ligi Spartanwear jest Stowarzyszenie Polska Liga Kick-Boxingu przy udziale Urzędu Miasta oraz Miejskiego Zespołu Obiektów Sportowych w Płocku. Promotorem projektu jest Tadeusz Kopciński. Stoczono 48 walk, a większość wojowników to oczywiście juniorzy i młodzieżowcy.

13 października w Gimnazjum w Nowej Górze miały miejsce dwie uroczystości: ślubowanie oraz otrzęsiny klas pierwszych. Pierwszoklasiści złożyli przysięgę na sztandar szkoły. Natomiast otrzęsiny polegały na sprawdzeniu umiejętności intelektualnych i fizycznych uczniów.

6 listopada w kościele pod wezwaniem św. Onufrego w Staroźrebach odbyło się alegoryczne przedstawienie historii Polski od III rozbioru do Odzyskania Niepodległości w 1918 roku. Przygotowane przez uczniów Gimnazjum w Nowej Górze pod opieką pana Bogdana Banaszcza i pani Katarzyny Wójcikowskiej. Ta sama uroczystość miała miejsce w naszej szkole 10 listopada. W tym dniu cała społeczność szkolna nosiła kotyliony wykonane przez uczniów w odpowiedzi na apel Prezydenta RP.

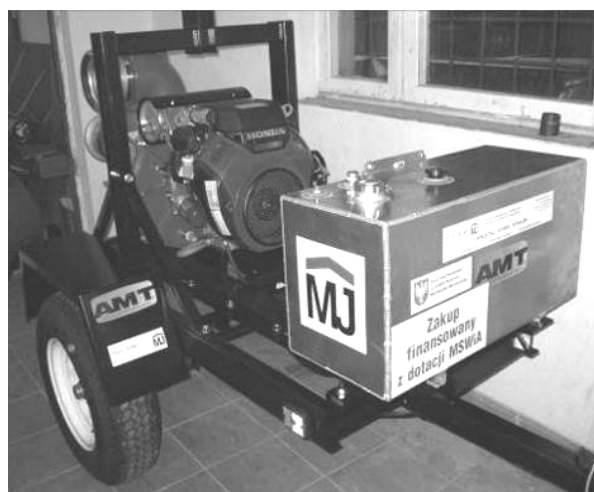

Nasza Straż Pożarna też inwestuje ...

Ten rok dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Staroźrebach jest wyjątkowy pod kątem zakupów. Dotację jaką jednostka otrzymała z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w kwocie 39 010 zł przeznaczono na zakup agregatu pompowego o dużej wydajności, walizki medycznej PSP R-1 oraz aparatu tlenowego typu Fenzy.

Agregat pompowy kosztował 59.880,60 zł. Brakujące środki ogółem w kwocie 30.000 zł OSP otrzymała z programu „OSP -2011” realizowanego przez Samorząd Województwa Mazowieckiego. Agregat pompowy pokazany na zdjęciach ma wydajność wody zanieczyszczonej 3700 l/min. Pompę napędza silnik spalinowy marki Honda o mocy 24 KM przy 3600 obr/min, średnica węża ssawnego i tłoczno-go to 150 mm .

Mamy nadzieję, że nasza wiara i upór w dążeniu do celu, pozwolą nam osiągnąć zamierzone rezultaty przy pozytywnej ocenie wniosków jakie kierujemy na dalsze inwestycje. Dzięki temu pozyskane fundusze pomogą nam realizować planowane zadania. Naszym zdaniem, nawet najdrobniejsze działanie może stać się podwaliną do podniesienia jakości życia społeczeństwa naszej gminy.

GMINA WYSZOGRÓD

Mariusz Bieniek
Burmistrz Gminy i Miasta
Wyszogród

Urząd Gminy w Wyszogrodzie
09-450 Wyszogród, ul. Rębowska 37
tel. (24) 231-10-20, fax. (24) 231-10-24
e-mail: ugim@wyszogrod.pl
www: <http://www.wyszogrod.pl>

Planujemy i realizujemy.

Rok 2011 upływa pod hasłem rewitalizacji miejsc historycznych, kształtowania terenów przestrzeni publicznej oraz inwestycji służących poprawie jakości życia mieszkańców Gminy i Miasta Wyszogród.

Działania rewitalizacyjne w Wyszogrodzie, zaczęły funkcjonować wraz z możliwością korzystania z funduszy Unii Europejskiej. Skupiają się one w czterech głównych sferach, obejmujących: - porządkowanie przestrzeni publicznej; - dziedzictwa kulturowego, renowacji zabytków, turystyki; - zasobu mieszkaniowego; - infrastruktury społecznej.

W pierwszym etapie rewitalizacją objęto tereny przestrzeni publicznej w m. Wyszogród. W ubiegłych latach udało się odbudować m. in. ul. Klasztorną i Park Miejski „Zamkowa”.

Działania te kontynuowane są również obecnie. W ostatnich czasach do użytku oddany został Rynek Staromiejski. Dzięki utwardzonej nawierzchni stylową kostką „NOSTALIT”, miejsce to odzyskało swój historyczny charakter. Urokliwość tego miejsca podkreślają również zamontowane stylowe latarnie oraz odnowiona fontanna miejska. **Rynek Staromiejski wyposażony został również w niezbędne elementy małej architektury tj. ławki, stojaki na rowery, kosze na odpady, dzięki czemu stał się kolejnym miejscem do wypoczynku i rekreacji.** Jednocześnie miejsce to jako jedno z wielu objęte zostało monitoringiem miejskim, co zwiększa bezpieczeństwo naszych mieszkańców. Odnowiony rynek ma już za sobą „pierwszy egzamin”, gdyż to właśnie w tym miejscu odbyły się tegoroczne obchody Dni Wisły podczas których odbywał się miejski targ jak miało to miejsce w ubiegłych stuleciach. Realizacja tej inwestycji przyczyniła się do dalszej aktywizacji naszych mieszkańców, a także do poprawy estetyki tego terenu i zagospodarowania niewykorzystanych dotąd powierzchni oraz zwiększenia poczucia bezpieczeństwa naszych mieszkańców, co bezpośrednio przekłada się na lepszą jakość życia.

Prowadzone inwestycje nie ograniczają się tylko do samego miasta Wyszogród. W pierwszej połowie roku udało się zakończyć również strategiczne zadanie a mianowicie **„Rekultywację składowiska odpadów w m. Wilczkowo”**. Składowisko to zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, zostało zamknięte z dniem 31 grudnia 2010 r i wymagało przeprowadzenia prac rekultywacyjnych. Prowadzone prace obejmowały: przemieszczanie odpadów z Kwater nr II na Kwaterę nr I, uformowanie skarp Kwater nr I, wykonanie obwałowania Kwater nr I, montaż faszyny wzmacniającej skarpy, wykonanie odwodnienia Kwater nr I i II oraz studni odgazowującej na Kwaterze nr I, naprawę ogrodzenia i istniejących budynków oraz obsiew składowiska Kwater nr I i II.

Zadanie to finansowane jest w 85 % ze środków Unii Europejskiej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego w latach 2007-2013, co znacznie odciążało budżet gminy Wyszogród. Dzięki uzyskanej dotacji możliwe było ograniczenie zanieczyszczania środowiska i negatywnego oddziaływania na tereny przyległe.

„Decydujemy Razem”

Urząd Gminy i Miasta Wyszogród ze 108 jednostkami samorządu terytorialnego w Polsce, przystąpił do pilotażowego projektu „Decydujemy Razem” realizowanego przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego. Projekt dotyczy budowania i testowania mechanizmów partycypacji społecznej, czyli udziału obywa-

teli w podejmowaniu ważnych decyzji w gminach i powiatach.

Jednostki samorządu terytorialnego, które przystąpiły do udziału w projekcie testują modele partycypacji społecznej w kreowaniu i wdrażaniu wybranej przez siebie polityki w zakresie: zatrudnienia, integracji społecznej, przedsiębiorczości lub zrównoważonego rozwoju. Projekt rozpoczął się w 2010 roku i potrwa do 2014.

W ramach programu Urząd Gminy i Miasta Wyszogród przygotowuje lokalny program rozwoju przedsiębiorczości, oparty na prowadzonej diagnozie w gminie. Pierwsze spotkanie informacyjne miało miejsce na początku lipca br. W spotkaniach uczestniczyli Radni Gminy i Miasta Wyszogród, przedsiębiorcy, młodzież szkolna oraz społeczność lokalna. Biorąc pod uwagę aspekty prawne i instytucjonalne przy pomocy bezpośredniej i pośredniej przedsiębiorców Gmina chce wypracować strategię w perspektywie długookresowej. Burmistrz Mariusz Bieniek jest otwarty na współpracę z przedsiębiorcami, dlatego też prowadzone są konsultacje w temacie szeroko rozumianej przedsiębiorczości. Pierwsze spotkania rozpoczęły się przedstawieniem przez burmistrza założeń programu. Burmistrz zachęcał do aktywnego udziału nad stworzeniem dokumentu, który zawierałby rzeczywiste opinie mieszkańców – głównie przedsiębiorców. Spotkania miały na celu zapoczątkowanie nowego etapu współpracy pomiędzy przedsiębiorcami a samorządem. Zdaniem Burmistrza należy brać pod uwagę trendy makro, przekładać na działania mikro, aby budować naszą zamożność.

Pracując nad dokumentem „STRATEGICZNE RAMY ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI ZIEMI WYSZOGRODZKIEJ” tworzonego w ramach projektu przeprowadzonych było kilka warsztatów, prowadzonych przez eksperta Dyrektora Biura Zarządu Izby Gospodarczej Regionu Płockiego Cezarego Supła.

Uczestnicy spotkań pracowali nad diagnozą aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej Gminy i Miasta Wyszogród. Określone zostały mocne i słabe strony, zdefiniowano zewnętrzne czynniki, które mogą wpłynąć na rozwój Gminy i Miasta Wyszogród (analiza SWOT).

Kolejnym zadaniem grupy ds. polityki publicznej było zdefiniowanie konkretnych celów, priorytetów w nawiązaniu do „Strategii zrównoważonego rozwoju Gminy i Miasta Wyszogród”. Uczestnicy spotkań mieli ciekawe pomysły na działania kreujące rozwój przedsiębiorczości.

Samorząd chcąc mieć szerszą wiedzę w zakresie potrzeb mieszkańców przeprowadził spotkanie z młodzieżą z Gimnazjum i z Zespołu Szkół w Wyszogrodzie. Uczniowie przedstawili swoje poglądy w temacie konieczności poprawy szeroko rozumianej przedsiębiorczości w naszej gminie. Na koniec młodzież chcąc pokazać, że są chętni i gotowi do działania i do współpracy zaproponowali, że włączą się w udział w „Szlachetnej Paczce”.

Na następnym warsztacie przedstawiony zostanie wstępny dokument, który opracowany będzie przez zespół zadaniowy, zebrany z kilku Radnych Gminy i Miasta Wyszogród.

Spotkania w ramach programu „Decydujmy Razem” wzbogaciły obecność zaproszonych gości: Anny Grumanowskiej przedstawicielki RO EFS – fundusze unijne dla przedsiębiorców, Piotra Wysokiego – przedstawiciela Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, Iwony Lewandowskiej Prezesa Zarządu Płockiego Parku Przemysłowo Technologicznego, Ewy Pietrzak – Animatora Subregionalnego Projektu „Decydujmy razem”.

Wszystkim, którzy wspierali nas w programie „Decydujmy Razem” bardzo dziękujemy.

Zainteresowanych współpracą przedsiębiorców i społeczność lokalną prosimy o kontakt z Urzędem Gminy i Miastem Wyszogród.

Urząd Gminy i Miasta Wyszogród przy współudziale Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie zrealizował inwestycję „Termomodernizacja budynku Ośrodka Zdrowia w Wyszogrodzie”. Zadanie zostało wykonane dzięki umarzalnej pożyczce przyznanej z WFOŚiGW w Warszawie w kwocie 197 652,79 zł.

Zakres działań obejmował docieplenie całego budynku wraz z piwnicą i stropami, wymianę stolarki okiennej i pokrycia dachowego, a także obróbce blacharskiej. Okres realizacji: sierpień – październik 2011 r.

IV. KOMUNIKATY

Zagospodarowanie gruntów rolnych zalanych podczas powodzi w 2010 r. – wykup gruntów pod zalesienia w miejscowościach Świniary i Wiączemin Polski, gmina Słubice według stanu na dzień 22.05.2010 r., dofinansowane przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, w formie dotacji, w kwocie 3 412 461,07 zł.

Wojewódzki Fundusz
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej
w Warszawie

Zagospodarowanie gruntów rolnych zalanych podczas powodzi w 2010 r. - wykup gruntów pod zalesienia w miejscowościach Świniary i Wiączemin Polski, gmina Słubice według stanu na dzień 22.05.2010 r., dofinansowane przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, w formie dotacji, w kwocie 3 412 461,07 zł
www.wfosigw.pl

W dniu 29 września 2011r zawarta została umowa pomiędzy Powiatem Płockim a Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie na dofinansowanie zadania pn: „Zagospodarowanie gruntów rolnych zalanych podczas powodzi w 2010 r. - wykup gruntów pod zalesienia w miejscowościach Świniary i Wiączemin Polski, gmina Słubice według stanu na dzień 22.05.2010r”.

Zadanie to realizowane jest w ramach wielostronnego „Porozumienia” zawartego w dniu 22 lutego 2011 r. pomiędzy Starostą Płockim, Prezesem Zarządu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, Wójtem Gminy Słubice, Nadleśniczym Nadleśnictwa Łąck przy udziale Wojewody Mazowieckiego w zakresie celowości właściwego zagospodarowania gruntów zniszczonych i zdegradowanych w wyniku powodzi w 2010r.

W ramach wymienionej umowy WFOŚiGW w Warszawie przekaże w formie dotacji Staroście Płockiemu środki finansowe w łącznej kwocie 3.412.461,07 złotych (koszt całkowity zadania łącznie: 3.439.231,07 zł) w latach 2011-2012 z przeznaczeniem na wykup nieruchomości zniszczonych i zdegradowanych o łącznej powierzchni 69,6340ha położonych w obrębach ewidencyjnych: Świniary oraz Wiączemin Polski w gminie Słubice w Powiecie Płockim.

Leszek Majewski
- Dyrektor Wydziału Geodezji
i Gospodarki Nieruchomościami

DYPLOM

dla

POWIATU PŁOCKIEGO

potwierdzający przyznanie
tytułu

„Samorząd Równych Szans 2011”

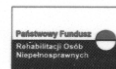
za działania podejmowane
na rzecz osób niepełnosprawnych

Aleksander Waszkielewicz
Prezes Zarządu FiRR

„Samorząd Równych Szans” - projekt realizowany przez Fundację Instytut Rozwoju Regionalnego
i współfinansowany przez PFRON

AKTYWNE FORMY INTEGRACJI I POMOCY SPOŁECZNEJ

Otwarcie seminarium pn. „Współpraca Ośrodków Pomocy Społecznej i Powiatowych Centrów Pomocy Rodzinie z Powiatowymi Urzędami Pracy przy realizacji projektów systemowych w ramach PO KL zorganizowanego przez Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej w Warszawie przy współpracy PCPR w Płocku.

Uczestnicy dwudniowego wyjazdu do Torunia i Golubia Dobrzynia w ramach projektu Aktywna integracja w powiecie płockim. (15-16 października 2011 r.)

Uczestnicy szkolenia dla zawodowych rodzin zastępczych i Rodzinnego Domu Dziecka Nr 1 w Nowym Bronowie. (Załadzierz 28-29 czerwca 2011 r.)

Środowiskowy Piknik Integracyjny w Bielsku 11 września 2011. Występ Zespołu Pieśni i Tańca „Wisła”, zaproszeni goście oraz uczestnicy Pikniku.

MONITOR RYNKOWY

Kapituła Programu Promocyjnego Symbol 2011
prowadzonego przez redakcję Monitora Rynekowego,
dodatku do Dziennika Gazety Prawnej
przyznaje tytuł

**Starostwu Powiatowemu
w Płocku**

Joanna Drzazga

Jakub Lisiecki

Kapituła:

Tadeusz Biedziński

Jan Rzymella

Joanna Drzazga

Jakub Lisiecki

Tadeusz Biedziński

Jan Rzymella

Katowice, listopad 2011

Wydawcą Monitora Rynekowego jest:

Partnerem Programu jest:

**DZIENNIK
GAZETA PRAWNA**